

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 233.114 van 1 december 2015

in de zaak A. 217.606/IX-8761

In zake: Rani CAUTAERTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW INSTITUUT VOOR VERPLEEGKUNDE
SINT-VINCENTIUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Vande Moortel
kantoor houdend te 9000 Gent
Groot-Brittanniëlaan 12
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 november 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 21 oktober 2015 (toegezonden op 18 november 2015) van de interne beroepscommissie van de vzw Instituut voor Verpleegkunde Sint-Vincentius, waarbij de beslissing van diezelfde commissie van 14 september 2015 wordt ingetrokken en aan Rani Cautaerts een C-attest met de vermelding niet-geslaagd wordt toegekend.

In hetzelfde verzoekschrift vordert verzoekster dat aan de verwerende partij “[i]n toepassing van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State [...] als voorlopige maatregel ter begeleiding van de schorsing zou

worden opgelegd dat de beroepscommissie een nieuwe beslissing dient te nemen en aan verzoekster dient te betekenen binnen een termijn van vijf werkdagen na de kennisgeving van het arrest van de Raad van State, en zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 november 2015, om 11.00 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jonathan Van Vlaenderen, die *loco* advocaat Jan Vande Moortel verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is gedurende het schooljaar 2014-2015 ingeschreven in het eerste jaar van de derde graad, richting Verzorging aan het Instituut voor Verpleegkunde Sint-Vincentius te Gent.

3.2. De opleiding bestaat uit vier algemene vakken (PAV, godsdienst, lichamelijke opvoeding en Frans) en een beroepsgerichte vorming, die wordt beoordeeld aan de hand van zeven competenties (kwaliteitsbewust handelen, communiceren, in team werken, zorg en welzijn, (ped)agogisch handelen, indirecte zorg verlenen en oriënteren op studie- of loopbaan).

Tijdens het schooljaar worden vijf stages doorlopen: een kennismakingsstage en vervolgens stages voor bejaarden (stappen 1 en 2) en stages voor kinderen (stappen 1 en 2).

3.3. Verzoeksters jaarrapport vermeldt op het einde van het schooljaar 2014-2015 een algemeen jaartotaal van 70,9%.

Voor het geheel van de algemene vakken behaalt zij 74% (266,5/360):

- PAV: 110,2/160, hetzij 68,88%;
- godsdienst: 60,3/80, hetzij 75,38%;
- lichamelijke opvoeding: 65,8/80, hetzij 82,25%;
- Frans: 30,1/40, hetzij 75,25%.

Voor vier van de vijf stages slaagt verzoekster. Enkel voor de stage 'Stap 2 – Bejaarden' behaalt zij een tekort:

- Kennismakingsstage: 157,8/220, hetzij 71,73%;
- Stap 1 Bejaarden: 230,5/360, hetzij 64,03%;
- Stap 1 Kinderen: 246/360, hetzij 68,33%;
- Stap 2 Kinderen: 357,3/540, hetzij 66,17%;
- Stap 2 Bejaarden: 239,6/540, hetzij 44,37%.

Beoordeeld per competentie doorheen de stage, behaalt verzoekster de volgende resultaten:

- Kwaliteitsbewust handelen: 309,3/595, hetzij 51,98%;
- Communiceren: 182,5/300, hetzij 60,83%;

- In team werken: 112/200, hetzij 56%;
- Verzorgend handelen: 110,3/190, hetzij 58,05%;
- (Ped)agogisch handelen: 56,8/100, hetzij 56,8%;
- Indirecte zorg verlenen: 91,3/155, hetzij 58,90%;
- Stage-opdrachten: 369/480, hetzij 76,88%.

Verzoekster behaalt aldus voor het geheel van de stage 1231,2/2020, hetzij 60,95%.

3.4. Op 25 juni 2015 beslist de delibererende klassenraad aan verzoekster een C-attest toe te kennen.

De motivering hiervan luidt als volgt:

“Motivering/advies:

1) Vaststelling situatie

Tekort stap 2 Bejaarden:

- AD1 Kwaliteitsbewust handelen: 47,8/150
- AD2 Communiceren: 28/80
- AD3 In team werken: 15/50
- AD4 Verzorgend handelen: 30,3/70
- AD5 Pedagogisch handelen: 18,7/40

2) Evolutie van de situatie

Negatieve evolutie voor stage.

3) Reden van de zwakke prestatie

Moeite om de theorie te linken aan de praktijk.

Ze beschikt niet over de attitudes en vaardigheden om in de zorg-sector te functioneren.

4) besluit/advies

We adviseren je om een opleiding te zoeken, die beter [aansluit] bij je mogelijkheden.

Je kan contact opnemen met CLB voor advies in te winnen.”

3.5. Op 30 juni 2015 heeft een overleg plaats met de adjunct-directeur. Deze beslist om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Met een brief van 2 juli 2015 deelt zij dit mee aan verzoekster.

3.6. Op 7 juli 2015 stelt verzoekster beroep in bij de interne beroepscommissie van de verwerende partij.

3.7. Op de zitting van de interne beroepscommissie van 25 augustus 2015 wordt door de raadsman van verzoekster een attest neergelegd waaruit blijkt dat verzoekster aan ADD lijdt.

3.8. Bij brief van 14 september 2015 wordt de beslissing van de interne beroepscommissie waarbij het C-attest wordt gehandhaafd, meegedeeld.

Uit de notulen van deze vergadering blijkt dat de beroepscommissie in essentie de volgende motieven aangeeft:

“Het is inderdaad niet steeds noodzakelijk om te slagen voor alle onderdelen om effectief geslaagd te zijn. De stage is in deze context zeer belangrijk en dus wel een noodzakelijkheid om te kunnen slagen. Daarover bestaat duidelijkheid voor alle leerlingen op basis van artikel 3.4.4. van het schoolreglement. De woorden ‘niet noodzakelijk’ in artikel 57 van het Organisatiebesluit kunnen o.i. niet uitgelegd worden op een manier die zou betekenen dat voor een cruciaal opleidingsonderdeel zoals de stage bepaalde tekorten niet zouden kunnen worden weerhouden als basis voor een C-attest.

[...]

Enkele criteria om te kunnen slagen voor de stages worden helder geformuleerd in de stagebundel:

- voor elke stageperiode 50% van het totaal aantal punten behalen;
- voor elke algemene doelstelling minimum 50% van het totaal aantal punten van alle stages behalen;
- voor de stageopdrachten minstens 50% van het totaal aantal punten van de stages behalen;
- voor de beide stages van stap twee mag je per stage niet meer dan twee doelen van de zes leerdoelen een onvoldoende halen.

Rani heeft op de laatste stage van stap 2 bij bejaarden vijf tekorten op de algemene leerdoelen:

- kwaliteitsbewust handelen
- communiceren
- in team werken
- verzorgend handelen
- pedagogisch handelen.”

3.9. Bij arrest nr. 232.330 van 24 september 2015 beveelt de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van voornoemde beslissing van 14 september 2015.

3.10. Op 29 september 2015 herinnert de raadsman van verzoekster de beroepscommissie aan het voornoemde schorsingsarrest en aan het belang van een spoedig beslag van de procedure.

3.11. Op 6 oktober 2015 zendt de raadsman van verzoekster nogmaals een herinnering aan de beroepscommissie en stelt dat verzoekster niet aandringt op een nieuwe hoorzitting gelet op de ondertussen verstreken tijd.

3.12. Met een e-mail van 6 oktober 2015 antwoordt de voorzitter van de beroepscommissie dat het schorsingsarrest daags voordien per aangetekend schrijven werd ontvangen en dat de beroepscommissie op 7 oktober 2015 zal samenkomen.

3.13. Op 8 oktober 2015 deelt de voorzitter van de beroepscommissie mee dat de beroepscommissie heeft besloten de zaak te heropenen en dat een nieuwe hoorzitting wordt georganiseerd op 21 oktober 2015.

3.14. Op 9 oktober 2015 deelt de raadsman van verzoekster mee het nut van een nieuwe hoorzitting niet in te zien en wijst hij op de onbehoorlijke houding van de beroepscommissie, die blijft stilzitten.

3.15. Op 21 oktober 2015 komt de beroepscommissie opnieuw samen. Uit het proces-verbaal van die hoorzitting blijkt dat de raadsman van verzoekster heeft verwezen naar het schorsingsarrest, naar zijn verzoekschrift en naar de tijdens de vorige hoorzitting gemaakte opmerkingen, maar ook dat door de beroepscommissie geen verdere vragen zijn gesteld.

Diezelfde dag beslist de beroepscommissie haar beslissing van 14 september 2015 in te trekken en “na grondige heroverweging” aan verzoekster een C-attest met de vermelding niet-geslaagd toe te kennen.

3.16. Op 6 november 2015 stelt verzoekster een annulatieberoep in tegen de (geschorste) beslissing van de beroepscommissie van 14 september 2015.

3.17. Op 18 november 2015 stuurt de raadsman van verzoekster in de loop van de voormiddag een ingebrekestelling per e-mail en per aangetekende brief naar de beroepscommissie. Diezelfde dag antwoordt de voorzitter van de beroepscommissie dat de beslissing die dag aangetekend is opgestuurd.

3.18. Op 19 november 2015 ontvangt de raadsman van verzoekster de nieuwe beslissing van de beroepscommissie, die gedateerd is op 21 oktober 2015.

Deze beslissing luidt als volgt:

“Beslissing van de beroepscommissie van woensdag 21 oktober 2015 betreffende Rani Cautaerts - leerlinge van het 1ste leerjaar van de 3de graad Verzorging.

In wat volgt wordt in detail uiteengezet wat de redenen zijn van de nieuwe beslissing van de beroepscommissie. Specifieke aandacht wordt daarbij ook besteed aan de vermeende verzuurde relatie van de stagebegeleiding en het niet rekening houden met de leerstoornis.

1. Bij de deliberatie is het zeer belangrijk dat we de toekomstgerichte vraag stellen. Voor het vijfde jaar BSO Verzorging is deze vraag: welke kansen heeft de leerling om in het volgende leerjaar, namelijk het zesde jaar Verzorging, te slagen? Heeft de leerling m.a.w. de competenties/leerdoelen bereikt van het vijfde jaar om te starten in het zesde jaar Verzorging?
2. We stellen een aantal feiten vast. Namelijk dat Rani Cautaerts een theoretisch sterke leerlinge is die voor de algemene vakken 74 % behaalt. In totaal behaalt ze een algemeen jaartotaal van 70 % op de theoretische component. Ook heeft ze goede stage-opdrachten (schriftelijke opdrachten i.v.m. de stage). Dit wijst erop dat Rani Cautaerts een leerling is met theoretische mogelijkheden.

We zien wel dat er tekorten zijn op stagevlak. Ze slaagt niet voor de laatste stage. Voor de vier andere stages wel. De stageresultaten worden op zich niet opgeteld maar naast elkaar gezet.

Rani Cautaerts is niet geslaagd op 5 van de 6 algemene doelstellingen (hierna ‘AD’ genoemd) op haar laatste stage (stage stap 2 bij ouderen).

- AD1 Kwaliteitsbewust handelen: 57.8/150 t
- AD2 Communiceren: 28/80
- AD3 In team werken: 15/50
- AD4 Verzorgend handelen: 30.3/70
- AD5 Pedagogisch handelen: 47.8/150

Op de kennismakingsstage ouderen (4 AD) en stap 1 (5 AD) zijn deze AD's als voldoende gescoord. Toch vinden we in de analyse van de onderliggende doelen in stap 1 reeds veel werkpunten. Deze zijn ook duidelijk meegegeven in de stagerapporten.

In stap 1 en stap 2 kinderen behaalt Rani Cautaerts betere resultaten maar ook daar zijn er meerdere werkpunten geformuleerd bij de onderliggende doelstellingen.

3. De stage in de opleiding in het eerste leerjaar van de derde graad Verzorging is heel belangrijk in de opleiding en daarom wordt al in het eerste leerjaar van de derde graad Verzorging twaalf weken stage (meer dan een derde van de opleidingstijd) voorzien zowel in zorginstellingen als in de kinderopvang.

De stages zijn gradueel opgebouwd (zie onderstaand schema) en er wordt meer stagetijd voorzien in de ouderenzorg (7 weken) dan in de kinderzorg (5 weken). (schema p.4 uit de stagebundel (bijlage 1) maakt deel uit van het schoolreglement)

Stage in zorginstellingen	Stage in kinderopvang
Kennismakingsstage gedurende 2 weken: verkennen van de wereld van de verzorgende a.h.v. verschillende logistieke taken	
Stage stap 1: 2 weken stage op dezelfde stageplaats als de kennismakingsstage, met aandacht voor een aantal verzorgende taken, in mindere mate logistieke taken	Stage stap 1: 2 weken stage met aandacht voor een aantal logistieke taken, er wordt een aanzet gegeven tot het 'pedagogisch handelen'
Stage stap 2: 3 weken stage waarbij de nadruk vooral ligt op verzorgende taken, tevens wordt een aanzet gegeven tot het 'agogisch handelen'	Stage stap 2: 3 weken stage waarbij de nadruk vooral ligt op het 'pedagogisch handelen'

De leerdoelen op stage zijn gebonden aan de leerinhouden tijdens de lessen. Naarmate het leerjaar vordert en er steeds meer kennis en vaardigheden worden aangeleerd, zal er ook steeds meer verwacht worden van de leerling op de stagevloer.

De laatste 2 stages zijn in die zin belangrijker dan de eerste stages en wegen zwaarder door bij de afweging of een leerling al dan niet geslaagd is. Dit komt

tot uiting in het aantal weken stage (3 weken in stap 2 tegenover 2 weken in stap 1) alsook in de puntenverdeling en het aantal te bereiken doelstellingen.

Dit geeft de leerling ook zicht op het belang van de opbouw en kans om te groeien.

De lessen en stages zijn opgesteld rond 7 AD's.

Deze algemene doelstellingen zijn gebaseerd op het goedgekeurde leerplan van het Katholiek secundair onderwijs Verzorging 3de graad BSO D/2014/7841/033 (pagina 5).

De algemene doelstellingen zijn gebaseerd op de te bereiken competenties (zie hiervoor leerplan pag. 4-5). Deze zijn voor het functioneren als kinderbegeleider en/of als zorgkundige oriënterend maar leiden wel tot een kwalificatie als verzorgende binnen het kader van zorg- en bijstandsverlening.

In de studierichting Verzorging is stage er omdat leerlingen de kans krijgen om naar het einde van de opleiding toe de competenties en onderliggende leerplandoelstellingen (kennis, vaardigheden en attitudes) binnen bepaalde settings te bereiken. Enerzijds beantwoorden leerlingen aldus aan het beroepsprofiel van de verzorgende (C1). Anderzijds geeft stage ook een oriënterende functie (C2.1; C2.2). Leerlingen ontdekken welke settings en doelgroepen het best passen bij hun mogelijkheden en interesses. Dit helpt hen een keuze te maken voor een bepaald specialisatiejaar (pagina 79).

Deze 7 AD's (of Algemene Doelstellingen) zijn:

1. Kwaliteitsbewust handelen
2. Communiceren
3. In een team werken
4. (Ver)zorgend handelen
5. (Ped)agogisch handelen
6. Indirecte zorg verlenen
7. Oriënteren op beroepen binnen de directe zorg/begeleiden en voorbereiden op verder studeren of werken (wordt in het 1ste lj van de 3de graad niet geëvalueerd op stage).

De beslissing over al dan niet slagen is gebaseerd op de vraag of Rani Cautaerts klaar is om naar het volgende leerjaar over te gaan. De 7 AD's die Rani Cautaerts moet behalen, dienen als basis van de beslissing. Hierbij wordt rekening gehouden met het totale dossier.

4. Een analyse door de beroepscommissie van de concrete onderliggende doelen per AD en per stap in het stageproces wordt hier uiteengezet.

De concrete onderliggende doelen in de stages van stap 2 duiden op een hoger competentieniveau. Dit staat in de stagebundel (bijlage 1) en concrete evaluatiefiches stage (bijlagen 4-8). Er wordt ook meer verwacht van de leerling in stap 2 dan in stap 1.

In hetgeen wat volgt:

- onderzoeken we achtereenvolgens welke concrete onderliggende doelen Rani Cautaerts per AD wel en niet bereikt heeft en we verwijzen hierbij naar de beide stages (stap 1 en 2) in de zorginstellingen. Ook op de kennismakingsstage komen we terug.
- toetsen we elke AD ook af bij de stage kinderen (vooral stap 2)

Zie stagedossiers (bijlagen 4-8)

- AD 1: Kwaliteitsbewust handelen

14 items (concrete onderliggende doelen) zijn dezelfde in stap 1 en stap 2
2 items worden enkel in stap 2 gescoord

Wat is bereikt?

(2) De leerling komt op tijd op de dienst.

(11 en 12) De leerling werkt economisch en milieubewust.

Deze items zijn ook in de eerste stap aanwezig.

Wat is niet bereikt?

(1) Hanteren van de regels van het stagereglement is niet aanwezig in de tweede stap, wel in de eerste stap. 'Je broek inleggen, je haar in een staart doen in de kleedkamer en niet in een verpleegpost. Een correcte houding in de cafetaria namelijk 'niet luidruchtig bellen' in aanwezigheid van bewoners en personeel en bezoek, je broodje meteen betalen.'

(3) Het tijdig verwittigen op de dienst bij afwezigheid is niet gescoord in deze stage, dit was echter een probleempunt bij de eerste stap 1. 'Je liet niet weten toen je niet terugkwam'.

(4) Biedt stagedocumenten aan (zie feedback in de volgbleden stage stap 2: bewust geweigerd), ook blijkt dit niet verworven in stap 1: staat als werkpunt genoteerd.

(5) Gaat op een discrete manier om met informatie over de zorgvragers en de stageplaats (beroepsgeheim) werd in de eerste stap niet gescoord, maar is niet bereikt in stap 2. 'Je besprak met een ander leerling over de moeilijkheden op je stageplaats, zelfs met de naam van de zorgkundige'

(6) Benadert de zorgvrager vanuit een holistische mensvisie 'zorg op alle gebied en aangepast aan de zorgvrager was ook werkpunt in stage stap 1'. Je ziet nog niet de volledige mensen, stelt weinig achtergrondsvragen'.

(7) Hygiënisch werken is ook in stage stap 1 een werkpunt ('opgelet aandacht voor handschoenen')

(8) Werkt methodisch: voorbereiding, uitvoering, nazorg, ook in stage stap 1 wordt melding gemaakt van chaotisch werken, nood aan oefening en zeer wisselend functioneren

(9) Werkt ergonomisch: was wel bereikt in stage stap 1

(10) Veiligheid: ook in stage stap 1 was dit werkpunt 'niet altijd bewust van de veiligheid'

(13) Toont waardering en respect ten opzichte van zichzelf, anderen, materiaal: wel in stage stap 1

(14) Observeert en rapporteert: was ook aangegeven als werkpunt in stage stap 1 'ziet nog te weinig wat belangrijk is en geeft te weinig info door'

In de laatste stage wordt veel aandacht besteed aan het (15) reflecteren op eigen handelen en het (16) eigen handelen bijsturen. 'Je kan moeilijk omgaan met feedback die je wordt gegeven. Je weerlegt het meteen of het is de schuld van de ander. Dan is het heel moeilijk om iets bij te leren. Men had de indruk dat de gegeven feedback niet blijft hangen en dat het je niet lukt om die om te zetten in handelen'.

Toetsen we dit aan de behaalde resultaten in stage stap 2 kinderen, dan zijn ook hier werkpunten geformuleerd:

(1) 'Moet heel erg gestimuleerd worden om haar inhaalstage te regelen'

- (2) Tijdig aanwezig zijn, lukt pas na aanmoediging (werkpunt in stage stap 1)
- (4) Het aanbieden van stagedocumenten gebeurt ook pas na aanmoediging, heeft niet altijd de documenten bij (werkpunt in stage stap 1)
- (5) (Beroepsgeheim) 'als je een probleem hebt op stage, bespreek het dan eerst met de begeleiders'
- (7) Er zijn opmerkingen bij hygiënisch werken
- (8) Je hebt het nog altijd moeilijk met structuur en daardoor verlopen sommige zaken nogal chaotisch en niet altijd veilig (werkpunt stage stap 1)
- (15) Het reflecteren op eigen handelen wordt nipt voldoende gescoord
- AD2: Communiceren
 - Wat is bereikt?
 - (1) is vriendelijk en beleefd t.a.v. de zorgvragers en hun familie
 - (3) eenvoudig gesprek voeren met een zorgvrager
 - Wat is niet bereikt?
 - (2) is vriendelijk en beleefd t.a.v. personeel
 - 'Je moet leren vriendelijk blijven tegenover het personeel, ook al ben je het niet eens met bepaalde zaken'
 - (4 -5) gebruik non-verbale taal t.a.v. zorgvrager en beheersen van zijn lichaamstaal en mimiek
 - 'Let op de intonatie in je stem...'
 - (6) Luistert actief, ook in de eerste stage vermeldt de begeleidster dat leerling verstrooid is
 - 'Probeer goed te luisteren naar de uitleg die gegeven wordt en doe er iets mee'
 - (7) Leeft zich in de leefwereld van de zorgvrager in, is ook in de eerste stap een werkpunt
 - 'Je bent vlot in de omgang, maar blijf respectvol communiceren, gebruik geen verkleinwoordjes en spreek de zorgvrager niet aan met 'zoetje'
 - (8) durft vragen stellen op een gepaste manier; in stage stap 1 ook werkpunt: 'stel niet teveel vragen waarop je eigenlijk het antwoord zou kunnen weten. Je mag nog meer bewonersgerichte vragen stellen!'
- Toetsen we dit aan de behaalde resultaten in stage stap 2 kinderen: Rani Cautaerts kan zich inleven in de leefwereld van kinderen, ze is enthousiast en spontaan met hen bezig. Meestal is de verbale en non-verbale taal aangepast aan de kinderen of de situatie.
- Toch wordt er een werkpunt geformuleerd 'Pas op met je mimiek' en er wordt ook opgemerkt dat Rani Cautaerts regelmatig zit te dromen.
- AD3 : In team werken
 - Wat is bereikt?
 - (2) verwittigt wanneer hij/zij dienst verlaat
 - Wat is niet bereikt?
 - (1) Houdt stage en privé gescheiden
 - (3) Voert opgedragen taken correct uit. Ook in stage stap 1 meegekregen als werkpunt: probeer sneller de dagstructuur te kennen en de gewoontes van de zorgvrager; in stage stap 2 'je bent na drie weken nog niet in staat om de opgedragen taken correct uit te voeren. Wanneer men vraagt bedden te

verschonen, maak je de bedden gewoon op. Je moet beter luisteren naar de taken die opgedragen worden.'

(4) Houdt zich aan afspraken

(5) Aanvaardt feedback (staat open voor feedback/stuurt gedrag bij na gekregen feedback): ook werkpunt in stage stap 1 'meer en sneller proberen bijsturen' in stage stap 2 'Je moet nog leren om feedback te aanvaarden. Wanneer je het niet eens bent, probeer dan te vragen of ze het nog eens willen uitleggen i.p.v. voortdurend te weerleggen. Probeer toch respectvol om te gaan met de zorgkundige die je feedback heeft gegeven.'

Toetsen we dit aan de behaalde resultaten in de stage stap 2 kinderen:

dan lezen we 'Je probeert je aan afspraken te houden. Je staat open voor feedback. Er is ook hier een werkpunt geformuleerd 'Wees in orde met je documenten en maak ze zo vlug mogelijk in orde'.

- AD 4: (Ver)zorgend handelen

De concrete onderliggende doelen zijn in stap 2 complexer dan in stap 1
Wat is bereikt?

(1 (stage2)/2 (stage1)) vervoeren, verplaatsen en ondersteunen van de mobiele zorgvrager

(3 (stage2), 4 (stage 1)) geeft op een betrokken manier eten

Wat is niet bereikt?

In stage 1 kreeg de leerling 2 duidelijke werkpunten mee.

(1) 'aandacht voor afwerken bij het 'uitvoeren van een toilet aan de was-tafel' en ook meer geconcentreerd werken'. 'Doe steeds handschoenen aan bij het uitvoeren van een intiem toilet. Oefen om met volle aandacht bij de bewoners te zijn tijdens de zorg en actief te luisteren naar wat ze vertellen' (item 3) haalt een bed af en maakt het op met 2 zorgkundigen volgens de aangeleerde procedure ('Opgelet voor de volledige afwerking en aanpassen aan de wensen van de bewoner')

De leerling scoort onvoldoende op deze punten evenals op:

(6) Het toedienen van een bedbad en (5) het aandacht hebben voor detail-zorg

o.a. haarzorg, mondhygiëne, nagels knippen...

Toetsen we dit aan de behaalde resultaten in stage stap 2 kinderen:

De verzorging en de voeding verlopen goed. Je respecteert de slaaprituelen. Maar ook hier een werkpunt geformuleerd 'Vergeet niet de truien uit te doen van de kinderen als zij gaan slapen.'(veiligheid ook in stap 1 een werkpunt)

- AD5: Agogisch handelen

Deze doelstelling wordt enkel in stap 2 gescoord

Wat is bereikt?

(2) vult in samenspraak met de zorgvrager zijn vrije momenten op een zinvolle manier in (nipt)

(3) houdt rekening met de interesses en respecteert de persoonlijke vrijheid van de zorgvrager (nipt)

Wat is niet bereikt?

(1) stimuleert de zelfstandigheid en zelfredzaamheid van de zorgvrager.

‘Je moet dit nog beter stimuleren. Daarvoor moet je goed observeren en kijken wat ze zelf nog kunnen. Probeer je houding in vrije momenten altijd aan te passen aan de zorgvrager’.

Toetsen we dit aan de behaalde resultaten in stage stap 2 kinderen, dan lezen we in de stagebespreking:

Je probeert het gewenste gedrag te stimuleren bij de kinderen. Ongewenst gedrag wordt goed bijgestuurd. Je stimuleert de zelfredzaamheid op een positieve manier. Toch ook heel wat werkpunten geformuleerd: ‘Je stelt te weinig vragen i.v.m. de ontwikkeling. Je speelt met perioden goed mee met de kinderen, maar niet altijd op hun niveau. Je bereidt je activiteiten niet voor en je brengt ze met niet veel enthousiasme. (In stap 1 kinderen was dit ook een belangrijk werkpunt ‘inschatten wat een kind al kan’)

- AD6: indirecte zorg verlenen

Wat is bereikt?

(2) verzamelt, sorteert en verdeelt textiel op een correcte manier

(3) transporteert, reinigt en onderhoudt materialen en benodigdheden

In stage stap 1 werkpunten bij: verstrooid tijdens (4) opdienen van de maaltijden en dranken, je vergeet zaken, is goed geëvolueerd.

Wat is niet bereikt?

(4) oog hebben voor orde en netheid ‘vuile glazen meenemen, tafels afkuisen’

Toetsen we dit aan de behaalde resultaten in stage stap 2 kinderen:

Je helpt bij het maaltijdgebeuren. Je probeert zo ordelijk mogelijk te werken. Je helpt bij de huishoudelijke taken.

Besluit:

De analyse van de AD's over de verschillende stages toont aan dat voor tal van de niet bereikte concrete onderliggende doelen er al meegegeven werkpunten benoemd zijn in de stage stap 1 in zorginstellingen. De formulering van werkpunten in stap 1 heeft dus niet altijd tot een positieve evolutie geleid. Ook zijn er in de stages kinderen gelieerde werkpunten.

Wat betreft de kennismakingsstage in de zorginstelling:

De doelstellingen zijn hier op logistiek niveau geformuleerd en deze stage is bedoeld om leerlingen te laten wennen aan de zorg.

Ook hier al werden werkpunten meegegeven. Zie hiervoor de evaluatiefiche ‘Kennismakingsstage’.

Na deze stage stelde het team van de stage-instelling Domino Tempelhof in vraag of de keuze voor de zorg wel echt de goede keuze was voor Rani Cautaerts. Vooral vanuit het perspectief dat in de volgende stages bij bejaarden er mensen verzorgd dienen te worden. ‘Rustig en veilig werken met je volle aandacht is hierbij belangrijk’. De school nam deze bedenking van de stage-instelling wel degelijk ter harte.

5. Begeleiding van de stages

Gelet op de structuur van de opleiding en het belang dat de school besteedt aan de stages binnen de opleiding, de opbouw van de competenties en de integratie van theorie en praktijk stellen we vast dat:

1. De kennis en vaardigheden, nodig voor het uitoefenen van het beroep van verzorgende, worden aangeleerd in de lessen en ingeoefend tijdens de stages. De leerling krijgt feedback over de manier waarop de kennis wordt

geïntegreerd in de praktijk (op de werkvloer) en over de houding op de stage.

2. De begeleiding gebeurt zowel door de stagebegeleider van de school als door mentoren/begeleiders-werknemers verbonden aan de stageplaats. De stagebegeleider houdt rekening met de beoordeling van de stageplaats en toetst deze af aan de vooropgestelde doelstellingen van de school en de eigen observaties.

Uit het dossier blijkt dat ook Rani Cautaerts door meerdere zorgkundigen werd begeleid.

De school hanteert een begeleidingsvisie die leerlingen groeikansen biedt en letterlijk ook tijd geeft om te groeien.

Uit het dossier blijkt dat Rani Cautaerts met veel geduld en begrip werd benaderd:

- omdat ze vanuit een andere basisopleiding kwam en dus niet de achtergrond had die leerlingen vanuit andere zorgopleidingen wel hebben.
- omdat ze pas op 17 september 2014 gestart is met de opleiding Verzorging en daardoor de opstart van het schooljaar gemist heeft.
- omdat de school attitudevorming en studiekeuzebegeleiding 'of een leerling de goede keuze heeft gemaakt voor de beroepsgerichte opleiding' belangrijk vindt, hanteert zij een waarderende benadering (benoemen van wat goed gaat) om de leerling te motiveren. Daarnaast worden ook de werkpunten duidelijk meegegeven.
- omdat de stagebegeleiding merkte dat Rani Cautaerts de extra steun en begeleiding kon gebruiken.

6. Tijdens de laatste stage (stap 2 zorginstellingen) zou een verzuurde relatie met de stagementor het presteren van Rani Cautaerts hebben beïnvloed.

Om dit verder na te gaan werd mevrouw Riet Demuyt, stagebegeleider van Rani Cautaerts tijdens de laatste stageperiode stap 2 zorginstellingen, gehoord. (zie bijlage 2)

Uit deze verklaring blijkt niet dat Rani Cautaerts geïnterviewd werd.

De directe maar correcte omgang met de studenten kenmerkt de handelswijze van de mentor. Mogelijks kon Rani Cautaerts hier niet zo goed mee omgaan, zoals ook blijkt uit de moeilijkheden die ze had bij het aanvaarden van feedback in het algemeen.

Bovendien wordt een stagiair door meerdere zorgkundigen begeleid. Dit is ook bij Rani Cautaerts het geval. Dit kan men terugvinden in de volgbladen. De eindevaluatie gebeurde bovendien door de hoofdverpleegkundige, die haar volledig team hiervoor raadpleegt, en in samenspraak met de stagebegeleider. Zelfs al zou er een probleem geweest zijn met een stagementor, dan nog blijken er zoveel corrigerende factoren te zijn dat dit nooit een effect kan hebben zoals Rani Cautaerts voorhoudt.

7. Leerstoornis ADD

Reeds tijdens de kennismakingsstage viel het chaotische en het gebrek aan structuur bij het verzorgend handelen van Rani Cautaerts op. Dit werd duidelijker naarmate de stages vorderden. Zie ook de getuigenverklaringen van mevr. Demuyt maar ook bij mevrouw Mieke Van Den Abeele, stagebegeleider van Rani Cautaerts tijdens de kennismakingsstage en stap 1 van de zorginstellingen gehoord (bijlage 3).

Na de kerstvakantie is op school met de moeder besproken dat het aange-
wezen was om bijkomende onderzoeken te laten doen naar een leerstoornis.
Eind maart besluit de mama het CAW in te schakelen omdat zij het gevoel
heeft dat zij en haar dochter de situatie niet zelfstandig kunnen oplossen.
Eind april vertelt de mama op het oudercontact dat de testen voor ADHD en
ADD lopende zijn. De uiteindelijke diagnose van ADD is pas in extremis, dit
is eind augustus tijdens de hoorzitting, meegedeeld door de raadsman van
Rani Cautaerts.

De stagebegeleiders hebben door extra begeleiding (meer begeleidingsmo-
menten, meerdere keren lijstjes aangelegd samen met Rani Cautaerts, stap
voor stap begeleid op de werkvloer) geprobeerd om structuur aan te brengen
in de stageadministratie van Rani Cautaerts en in het stap voor stap verzor-
gen van de bewoners. (zie bijlagen 2 en 3).

Ondanks het feit dat het nog niet gekend was dat Rani Cautaerts ADD had,
kreeg zij toch reeds een aangepaste en meer doorgedreven begeleiding. Dit
leidde echter niet tot het verhoopte of gewenste resultaat.

8. Totale dossier

Rani Cautaerts werd met alle bovengenoemde en andere aandachtspunten
ook regelmatig het onderwerp van besprekingen binnen de school (zie
hiervoor het totale dossier op SOL= schoolonline) (bijlage 9). Ze had het
zeer moeilijk met regels en afspraken. Er is met haar ook stilgestaan rond de
keuze van de opleiding. Wij verwijzen ook naar de reactie van Rani
Cautaerts bij de bespreking van de evaluatie (zie 2014-10-21 van het
SOL-dossier). Ze heeft het zelf ook op verschillende momenten tijdens het
schooljaar moeilijk gehad om te blijven gaan voor deze opleiding. Het
lerarenteam, en specifiek de klastitularis en leerlingenbegeleiding, hebben
haar voortdurend getracht te motiveren.

Wij verwijzen naar het SOL-dossier i.v.m. het gebrek aan motivatie
(2014-11-24, 2014-11-28, 2014-12-09, 2015-01-16, 2015-03-30,
2015-03-31). Na de eerste stage met kinderen waarvoor ze beter te motiveren
was, bleef het attitudegedrag van Rani Cautaerts problematisch (zie hiervoor
2015-03-10, 2015-03-12 van SOL-dossier).

De beslissing van de delibererende klassenraad was in die optiek wellicht
niet onverwacht.

9. Besluit:

De beroepscommissie heeft een aantal elementen uit het dossier uiterst
grondig onderzocht en geanalyseerd (middels getuigenverklaringen, gron-
dige studie van de stagebundel en de stageverlopen van de 4 andere perio-
des).

Uit alle elementen blijkt

- dat Rani Cautaerts niet de competenties heeft bereikt van het vijfde jaar
Verzorging om te starten in het zesde jaar Verzorging.
- dat Rani Cautaerts voldoende stagebegeleiding gekregen heeft door
meerdere mentoren;
- dat er geen groei was in competenties naarmate de stages vorderden en
Rani Cautaerts niet klaar is om naar het volgende leerjaar over te gaan
- dat zij ondanks de extra grondige en stap voor stap begeleiding er niet in
slaagt om gestructureerd te werken.

- Dat de voormelde bevindingen geenszins iets te maken lijken te hebben met een vermeende verzuurde relatie met de stagementor van Rani Cautaerts noch met de leerstoornis.

Daarom beslist de beroepscommissie bij nieuwe deliberatie om haar vorige beslissing in te trekken, en rekening houdende met alle in het dossier aanwezig zijnde elementen, de aan betrokkenen gevraagde verduidelijkingen, het tussenkommend arrest van de Raad van State en de erin opgenomen argumentatie, de elementen aangebracht door Rani Cautaerts en haar raadsman, na grondige heroverweging, aan Rani Cautaerts een C-attest toe te kennen met de vermelding 'niet geslaagd'."

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Exceptie

4. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op.

Zij laat gelden dat verzoekster initieel niet zelf de procedure heeft aangevat maar wel haar ouders. Zij licht deze exceptie toe als volgt:

"Conform artikel 123/15, §1, lid 1 van de Codex Secundair Onderwijs hebben de betrokken personen die een eindbeslissing inzake leerlingenevaluatie betwisten een verhaalmogelijkheid overeenkomstig een beroepsprocedure.

Artikel 123/15, §1, lid 2 van de Codex Secundair Onderwijs preciseert dat deze verhaalmogelijkheid voor de betrokken personen slechts openstaat nadat zij een overleg hebben aangevraagd en gekregen zoals vermeld in artikel 115/6, §4 van de Codex, zijnde een overleg tussen de directeur of haar afgevaardigde en de betrokken personen.

Luidens artikel 3, 9° van de Codex Secundair Onderwijs wordt met het begrip 'betrokken personen' in deze context bedoeld: 'de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de minderjarige leerling onder hun bewaring hebben of de meerderjarige leerling zelf'.

Gelet op het feit dat verzoekster sinds 02.06.2015 meerderjarig is, diende zij dus zelf een overleg te hebben met de directeur of haar afgevaardigde ten einde over een verhaalmogelijkheid te beschikken tegen de eindbeslissing inzake leerlingenevaluatie waarbij aan verzoekster een C-attest werd toegekend voor het 1ste jaar van de 3de graad BSO Verzorging (schooljaar 2014-2015).

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoekster geen aanvraag heeft gedaan voor een overleg met de directeur of haar afgevaardigde en dat verzoekster ook niet aanwezig was op het overleg dat plaatsvond met de ouders van verzoekster op 30.06.2015. (stuk 16)

Met andere woorden, verzoekster heeft niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 123/15, § 1, lid 2 van de Codex Secundair Onderwijs om op rechtsgeldige wijze een beroepsprocedure op te starten tegen de toekenning van het C-attest.

Ieder gevolg dat sindsdien werd gegeven aan het door verzoekster ingestelde beroep is dan ook in strijd met artikel 132/15, §1 van de Codex Secundair Onderwijs en aldus onwettig.

Dit betekent dat ook geen enkel gevolg kan worden gegeven aan huidig verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Gelet op al het voorgaande, verzoekt concludente de Raad van State dan ook om de vordering van verzoekster onontvankelijk te verklaren.”

Boordeling

5. Het is juist, zoals de verwerende partij opmerkt, dat verzoekster op het ogenblik dat het overleg tussen de ouders van verzoekster enerzijds en de voorzitter van de delibererende klassenraad D.M. en de adjunct-directeur van de school H.M. anderzijds, reeds meerderjarig was en bijgevolg de “betrokken persoon” is, bedoeld in de Codex, die het georganiseerd beroep moet uitputten. Haar ouders vermogen dat niet te doen in eigen naam. De verwerende partij gaat er echter aan voorbij dat, anders dan wat geldt in de procedure voor de Raad van State, er in de administratieve beroepsfase geen beletsel is voor de “betrokken persoon” – *in casu*: verzoekster – om zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door een vertrouwenspersoon. Een mandaat dient daarenboven niet te worden geformaliseerd, als het niet wordt betwist. Welnu, dat betwisten is te dezen niet gebeurd, integendeel zelfs: uit het proces-verbaal van de zitting van de beroepscommissie van 25 augustus 2015 (opgemaakt op 14 september 2015) blijkt dat de directie beslist heeft, niettegenstaande verzoekster meerderjarig is en in principe zelf alle stappen dient te zetten in de beroepsprocedure, om het beroep dat is ingesteld door de ouders (bedoeld wordt: de vraag om overleg) toch ontvankelijk te verklaren. Aangezien de verwerende partij toentertijd het mandaat uitdrukkelijk heeft aanvaard, vermag zij achteraf niet meer het bestaan ervan te ontkennen.

6. De exceptie wordt verworpen.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

8. Verzoekster motiveert de uiterst dringende noodzakelijkheid van haar vordering als volgt:

“De bestreden beslissing ontnemt de leerling de mogelijkheid om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van haar keuze – waarbij na het eerste jaar van de derde graad ook geen andere studierichting meer kan worden gekozen.

Verzoekster beroept zich op de vaste rechtspraak van de Raad van State, met name dat het dreigend verlies van een schooljaar een nadeel uitmaakt dat binnen een gewone schorsingsprocedure niet tijdig zal kunnen worden gekeerd.

Het bewijs van de uiterst dringende noodzakelijkheid draagt, voor zover nodig, het bewijs van de spoedeisendheid in zich.

Gelet op de hierboven weergegeven tijdsverloop sinds de kennisname van de bestreden beslissing, heeft verzoekster ook ontegensprekelijk voldoende diligent gehandeld bij het instellen van huidig schorsingsverzoek.

Verzoekster heeft op dit ogenblik nog steeds goede kans om met succes te kunnen instromen in het tweede jaar van de derde graad. Zelfs wanneer zij door het talmen van verwerende partij de eerste examenperiode niet meer (volledig) zal kunnen afleggen, verhindert dit niet dat zij als regelmatige leerling kan worden aanvaard en zij een eventuele achterstand kan wegwerken in de tweede jaarhelft.”

9. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Zij betoogt:

“Verzoekster baseert het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid op heden nog steeds op het dreigend verlies van een schooljaar, stellende dat de

bestreden beslissing haar de mogelijkheid ontnemt om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van haar keuze.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekster in haar verzoekschrift voorhoudt, kan in de huidige stand van zaken moeilijk worden volgehouden dat verzoekster op dit moment – wanneer het schooljaar bijna 3 maanden ver is en de lesactiviteiten van het eerste semester bijna beëindigd zijn – nog een goede kans heeft om met succes in te stromen in het 2de jaar van de 3de graad BSO Verzorging.

Daarbij dient rekening gehouden te worden met het feit dat verzoekster in het 2de jaar van de 3de graad inmiddels normaal gezien reeds stages had moeten doen. Alleen al het inhalen van deze stages in het 2de semester – bovenop de stages die al voorzien zijn in het 2de semester en bovenop de in te halen theoretische vakken van het 1ste semester én deze van het 2de semester – is zo goed als onmogelijk.

Daarbij dient bovendien rekening te worden gehouden met het feit dat verzoekster een zware tekorten scoorde voor 5 Algemene Doelstellingen in haar laatste stage van het 1ste jaar van de 3de graad, zijnde de stage stap 2 ouderen. Dit tekort werd door verzoekster nooit betwist en wordt tot op heden ook niet betwist.

Niet alleen zou verzoekster dus pas aan het einde van het 1ste semester invallen in het 2de jaar van de 3de graad, zij zou bovendien laattijdig invallen met een achterstand die reeds duidelijk werd naar het eind van vorig schooljaar toe.

Dat verzoekster door het tijdsverloop inmiddels een dreigend verlies van een schooljaar niet langer kan inroepen ter staving van het voorhanden zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid is niet te wijten aan het beweerde talmen van de beroepscommissie.

De beroepscommissie besliste kort na kennisname van het schorsingsarrest van 24 september 2015 van de Raad van State dat zij het beroep van verzoekster aan een nieuw onderzoek zou onderwerpen en vervolgens een nieuwe beslissing zou nemen.

Aangezien verzoekster in de vorige schorsingsprocedure zo sterk de nadruk legde op de beweerde slechte relatie met de stagebegeleidster van de stage stap 2 ouderen – hetgeen door concludente steeds werd betwist – achtte de beroepscommissie het – met het oog op een grondig onderzoek – noodzakelijk die stagebegeleidster te horen alvorens een nieuwe beslissing te nemen. Teneinde na te gaan of de stagebegeleidster van de stage stap 2 ouderen geen vooringegenomenheid vertoonde, achtte de beroepscommissie het aangewezen ook de stagebegeleidster van de kennismakingsstage en stage stap 1 ouderen te horen om de bevindingen van die onderscheiden stagebegeleiders aan elkaar te toetsen.

Het uitnodigen van die stagebegeleiders voor een verhoor op een zitting waarop ook alle leden van de beroepscommissie aanwezig konden zijn, vergt uiteraard enige tijd en praktische organisatie.

De zaak werd op de zitting d.d. 07.10.2015 dan ook in voortzetting gezet op 2 weken, hetgeen voldoende was om de getuigen tijdig op te roepen zodat zij zich zouden kunnen vrijmaken.

Op de zitting d.d. 21.10.2015 werden beide stagebegeleiders gehoord evenals de raadsman van verzoekster. De beroepscommissie nam de zaak

vervolgens in beraad en nam diezelfde dag nog de beslissing om de toekenning van het C-attest te bevestigen.

Dat deze beslissing pas per aangetekend schrijven d.d. 18.11.2015 aan de raadsman van verzoekster werd toegestuurd, is louter te wijten aan een ongelukkige samenloop van omstandigheden – onder meer ziekte van de voorzitter van de beroepscommissie die de beslissing diende te ondertekenen.

Dit laatste tijdsverloop – tussen het nemen van de nieuwe beslissing op 21.10.2015 en de verzending ervan per aangetekend schrijven d.d. 18.11.2015 – is evenwel niet de reden waarom er op heden geen sprake meer is van een uiterst dringende noodzakelijkheid.

Ook al was de beslissing d.d. 21.10.2015 van de beroepscommissie daags nadien verzonden geweest aan de raadsman van verzoekster, dan nog diende – bij behandeling van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid eind oktober / begin november – hetzelfde vastgesteld te worden als hierboven werd beschreven: er zou ook dan geen sprake meer geweest zijn van een dreigend verlies van een jaar, het bestaan van een goede kans op het met succes instromen in het 2de jaar van de 3de graad zou toen reeds sterk te betwijfelen vallen.

Los van de vraag of verzoekster op dit moment nog een goede kans heeft om met succes in te stromen in het 2de jaar van de 3de graad, dient bovendien opgemerkt te worden dat verzoekster bij de start van het huidige schooljaar ingeschreven was in het Centrum voor Volwassenenonderwijs VSPW te GENT in de opleiding Kinderzorg. (stuk 1)

Op 19.09.2015, daags na het instellen van de eerste schorsingsprocedure bij de Raad van State, schreef verzoekster zich evenwel opnieuw uit.

De opleiding Kinderzorg / Begeleider in de kinderopvang is een opleiding op het niveau van het beroepssecundair onderwijs, 3de jaar van de 3de graad. De opleiding leidt tot een erkend certificaat of diploma kindzorg. ([http://www.vspw.be/opleidingen/begeleider in de kinderopvang/algemeen](http://www.vspw.be/opleidingen/begeleider%20in%20de%20kinderopvang/algemeen))

Uit een volledige lezing van het dossier (in het bijzonder stuk 15) blijkt dat Kinderzorg de studierichting is die verzoekster ambieert. Dit wordt eveneens bevestigd door de ouders van verzoekster bij het overleg op 30 juni 2015 met de afgevaardigde van de directeur. (stuk 16) De droom van verzoekster is om uiteindelijk Kinderzorg te volgen. Op het IVV SINT-VINCENTIUS kan verzoekster pas kiezen voor de richting Kinderzorg als 7de specialisatiejaar, dit dus na het 1ste en 2de jaar van de 3de graad BSO Verzorging te hebben gevolgd. Deze 2 jaren van de 3de graad BSO Verzorging omvatten evenwel ook belangrijke componenten ouderenzorg en thuiszorg (inclusief stages), twee richtingen waarvoor verzoekster geen interesse en geen motivatie vertoont.

Via een inschrijving in het CVO VSPW te GENT in de opleiding Kinderzorg kon verzoekster, startend in september 2015 (waarvoor zij dus ingeschreven was), op 2 jaar tijd een erkend certificaat of diploma kindzorg verwerven door zich 2 jaar lang enkel en alleen op haar interessegebied, de kindzorg, te focussen. ([http://www.vsuw.be/opleidingen/begeleider in de kinderopvang/traject](http://www.vsuw.be/opleidingen/begeleider%20in%20de%20kinderopvang/traject))

Verzoekster kan onmogelijk met redelijk het dreigend verlies van een schooljaar inroepen ter staving van het bestaan van een uiterst dringende noodzakelijkheid, nu zij dit dreigend verlies van een schooljaar zelf heeft be-

werkstelt door zich - na het bekomen van een inschrijving in de door haar geambieerde richting aan in andere onderwijsinstelling - zelf zonder aanwijsbare reden opnieuw heeft uitgeschreven, (stuk I)

Minstens had het behoud van haar inschrijving in de opleiding Kinderzorg in het CVO VSPW te GENT ertoe kunnen leiden dat verzoekster geen onafwendbare en onherroepelijke schade zou lijden bij het gebeurlijk voeren van een gewone schorsingsprocedure.

Dit getuigt op zijn minst van een ambigue houding in hoofde van verzoekster.”

Beoordeling

10. De Raad van State vindt het in de gegeven omstandigheden getuigen van een onbetamelijk gebrek aan respect voor verzoekster dat de verwerende partij te dezen de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering durft te betwisten en daarbij durft te beweren dat het dreigend verlies van een schooljaar niet aan haar te wijten zou zijn.

Uit het feitenrelaas blijkt dat de verwerende partij meer dan twee maanden heeft gewacht, nadat verzoekster op 7 juli 2015 beroep bij de beroepscommissie heeft ingesteld, om op 14 september 2015 haar beslissing aan verzoekster te betekenen, waarbij dan nog dient te worden benadrukt dat de raadsman van verzoekster tweemaal heeft moeten aandringen om de schriftelijke neerslag van die beslissing te krijgen. Op 18 september 2015 heeft verzoekster tegen die beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld, die op de zitting van 22 september 2015 is behandeld en waarop vervolgens op 24 september 2015 een schorsingsarrest is gewezen. Nadat dit arrest aan de verwerende partij digitaal ter kennis is gebracht op 24 september 2015 en nogmaals op 28 september 2015, heeft de raadsman van verzoekster tweemaal moeten aandringen, namelijk op 29 september 2015 en op 6 oktober 2015, alvorens de verwerende partij op 6 oktober 2015 enig teken van leven heeft gegeven. Zelfs nadat de raadsman van verzoekster aan de verwerende partij heeft meegedeeld dat een hoorzitting niet nodig was, heeft de beroepscommissie het nodig geoordeeld op 21 oktober 2015 toch nog een hoorzitting te moeten organiseren. Uit het proces-verbaal van die hoorzitting blijkt echter dat de raadsman van verzoekster op

die zitting heeft verwezen naar het schorsingsarrest, naar zijn verzoekschrift en naar de tijdens de vorige hoorzitting gemaakte opmerkingen – zaken die de verwerende partij reeds genoegzaam gekend waren – en dat door de beroepscommissie geen verdere vragen zijn gesteld. Het is maar pas nadat de raadsman van verzoekster de verwerende partij in gebreke heeft gesteld, dat aan verzoekster de thans bestreden beslissing van 21 oktober 2015 op 18 november 2015 is betekend, dit is bijna twee maanden nadat het voornoemde schorsingsarrest is gewezen.

Het kan niet worden ontkend, nadat in het schorsingsarrest van 24 september 2015 de uiterst dringende noodzakelijkheid is aanvaard, dat verzoekster vervolgens blijvend diligent is opgetreden. Het staat te dezen buiten kijf dat het dreigend verlies van een schooljaar een nadeel uitmaakt dat binnen een gewone schorsingsprocedure niet tijdig zal kunnen worden gekeerd. De verwerende partij kan bijgevolg niet redelijkerwijs betwisten, in acht genomen haar onloochenbaar talmen gedurende de voorbije procedures, dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet langer voorhanden zou zijn.

VII. Ernst van de middelen

Standpunt van de partijen

11.1. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 38, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ (hierna: het organisatiebesluit), van artikel 57 van het organisatiebesluit, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel. Zij licht haar middel toe als volgt:

“Artikel 38, 1° van het Organisationsbesluit² luidt als volgt:

‘Art. 38.

Een leerling beëindigt met vrucht :

1° het eerste en tweede leerjaar van de eerste graad, het eerste en tweede leerjaar van de tweede graad en het eerste leerjaar van de derde graad, indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft

bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar’;

Of een leerling de leerplandoelstellingen in voldoende mate heeft bereikt, kan – voor de scholen die een dergelijk systeem hanteren – in de eerste plaats worden afgeleid uit het behaalde jaarcijfer voor het betrokken vak.

De school is immers heer en meester over de wijze waarop de berekening van het jaarcijfer verloopt – meer bepaald wat de weging van de verschillende punten voor dagelijks werk en proefwerken betreft – en dient dan ook het resultaat van die berekening te aanvaarden als een geldige en betrouwbare weergave van het relatieve belang dat aan dagelijks werk en de verwerking van grotere gehelen moet worden gegeven, met inbegrip van de voorspellende waarde van dat slaagcijfer om later studiesucces te in te schatten (voetnoot 3: RvS 17 april 2012, nr. 218.919, D'helft).

Daarenboven geldt, mede in het licht daarvan, dat een slaagcijfer een slaagcijfer is, en dat een leerling die een voldoende jaarresultaat heeft behaald, voor dat vak de leerplandoelstellingen op voldoende wijze heeft bereikt (voetnoot 4: RvS 17 april 2012, nr. 218.919, D'helft).

Welnu, zoals hierboven reeds is aangestipt, behaalt verzoekster op het jaarrapport geen enkel tekort, noch voor de twee clusters als geheel ('algemene vakken' en 'beroepsgerichte vorming: verzorging'), noch voor de onderliggende individuele vakken of competenties.

Verzoekster verwijst naar de cijfermatige weergave in de feitelijke uiteenzetting, bovenstaand.

In het reeds aangehaalde arrest D'helft overwoog de Raad van State:

‘De motivering ligt in de eerste plaats besloten in de punten, zoals verwerende partij het zelf betoogt. Die punten moeten worden geacht een representatief beeld te geven van de kennis, de vaardigheden en, voor zover opgenomen in het leerplan, de attitudes van de leerling.

Uitgaande van het vermoeden van deskundigheid dat tot weerlegging kleefte aan de hoedanigheid van de leerkracht immers, wordt ervan uitgegaan dat de leerkrachten tijdens het schooljaar de door het leerplan vereiste leerstof volledig en bekwaam hebben onderwezen, dat zij de vorderingen van de leerling correct hebben geobserveerd en geëvalueerd tijdens het "dagelijks werk", dat zij examens hebben opgesteld die niet eenzijdig zijn maar representatief voor de effectief onderwezen leerstof naar leerinhoud zowel als moeilijkheidsgraad, dat zij die examens objectief en vakkundig hebben verbeterd en aan de hand van een valide puntenspreiding over de leeronderdelen gequoteerd teneinde over de bereikte kennis en vaardigheden van de leerling te rapporteren en dat de relatieve waarde tussen de punten voor dagelijks werk en de proefwerken weloverwogen het leerproces van de leerling tijdens het jaar en zijn of haar capaciteit tot verwerking van afgewerkte en grotere gehelen weergeeft.

Van elke individuele leerkracht en van de delibererende klassenraad als geheel wordt ook verwacht dat hij zich bij het interpreteren van de resultaten daarenboven bewust is van een mogelijke foutenmarge en van het nut van klasgemiddelde of mediaan, of van het aftoetsen bij vakcollega's bij twijfelgevallen.

Aangenomen wordt bijgevolg dat een jaarcijfer in beginsel een geldige en betrouwbare weergave is van het relatieve belang dat moet worden gegeven aan

dagelijks werk en aan de verwerking van grotere gehelen tijdens de examenperiode en aan de verschillende onderdelen van de leerstof die voor het desbetreffende vak in de loop van het jaar aan bod is gekomen en dat het om die reden ook betekenisvol is om later studiesucces te voorspellen. En een slaagcijfer is een slaagcijfer. Daaruit volgt, ook weer in principe, dat de leerling die een voldoende jaarresultaat behaalt, voor dat vak de leerplandoelstellingen op voldoende wijze heeft bereikt. Om die reden overigens, wordt hij ook geslaagd verklaard.'

Nu verzoekster voor elk op het rapport vermeld vak een slaagcijfer behaalde, heeft zij *ipso facto* de leerdoelstellingen voor die vakken op clusters van vakken ook in voldoende mate bereikt.

Haar in die omstandigheden een A-attest onthouden is in strijd met artikel 38, 1° van het Organisatiebesluit, en houdt een schending in van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

In een poging om verzoeksters resultaten in een ander daglicht te plaatsen, overweegt de thans bestreden beslissing: *'De stageresultaten worden op zich niet opgeteld maar naast elkaar gezet.'*

Deze stelling is tegelijk irrelevant en onjuist.

Vooreerst wijst verzoekster er nogmaals op dat zij op het rapport cijfermatig beoordeeld werd, en dus bij de deliberatiebeslissing ook beoordeeld *moet worden*, op basis van de 'algemene doelstellingen' zoals zij ook op het rapport voorkomen. Hiervoor behaalde verzoekster enkel slaagcijfers. Verzoekster dient niet te slagen voor de stages als dusdanig.

De opleiding meet immers competenties die worden vertaald in de voormelde 'algemene doelstellingen', en niet stageresultaten als momentopnames. De bestreden beslissing bevestigt dit ook, door op pagina 3 te stellen: 'De beslissing over al dan niet slagen is gebaseerd op de vraag of Rani Cautaerts klaar is om naar het volgend leerjaar over te gaan. De 7 AD's die Rani Cautaerts moet behalen, dienen als basis van de beslissing.' De bestreden beslissing geeft aldus zelf aan dat niet de stageresultaten (naast elkaar gezet of niet) de basis moeten vormen, maar wel de quoterings voor de 'algemene doelstellingen' (naast uiteraard de cijfers voor de algemene vakken).

De competenties die worden gemeten en die op het rapport zijn weergegeven, zijn dus niet de resultaten van de stages op zich, maar wel die van de zeven 'algemene doelstellingen' die in de stages worden beoordeeld. Het is derhalve voor deze 'algemene doelstellingen' dat verzoekster in voldoende mate moet slagen.

Wat deze 'algemene doelstellingen' betreft, alsook voor de algemene vakken, kan verzoekster enkel vaststellen dat zij voor elk van hen ook daadwerkelijk geslaagd is. Niet op basis van een berekening die verzoekster zelf heeft gededuceerd uit de elementen in het dossier, maar wel op basis van de berekeningswijze en het onderlinge gewicht die door de school zelf naar eigen inzicht zijn bepaald.

De cijfers op het rapport zijn met andere woorden de emanatie van de gewogen beoordeling van alle aspecten die binnen de 'algemene doelstellingen' aan bod komen, gemeten doorheen de verschillende stages. De school heeft daarbij de mogelijkheid om latere stages cijfermatig zwaarder te laten doorwegen indien zij dat wenst, maar eens een eindcijfer tot stand is gekomen

conform de beoordelingswijze die de school binnen haar onderwijsvrijheid vooraf heeft vastgelegd, dient dat cijfer ook als representatief te worden beschouwd.

Aldus is het motief dat de laatste twee stages belangrijker zijn dan de eerste stages, dat zij zwaarder doorwegen bij de afweging of een leerling al dan niet geslaagd is en dat dit tot uiting komt niet alleen in het aantal weken stage maar ook in de puntenverdeling, niet van aard om de thans bestreden beslissing te kunnen schragen. De beroepscommissie miskent immers de puntenverdeling die door de school is bepaald, door een slaagcijfer als een tekort te beschouwen. Het gaat uiteraard niet op om van de beoordelingswijze die aldus op algemene wijze is bepaald, af te wijken in een concreet dossier.

Overigens strijdt de zienswijze van de betreden beslissing dat vooral ‘stage 2’ zwaar doorweegt met wat in het informatiebundel is vermeld. Daar is immers te lezen:

‘Ook de puntenverdeling is hieraan aangepast: de punten van de laatste twee stages zullen bij de eindbeoordeling zwaarder doorwegen dan de punten van de kennismakingsstage.’

Aangezien in deze tekst geen sprake is van stage 1, lijkt de tekst er eerder op te wijzen dat de twee laatste stages (zowel zorginstellingen 1 en 2 als kinderopvang 1 en 2) zwaarder doorwegen dan de kennismakingsstage, dan dat specifiek stage 2 (stap 2) zwaarder doorweegt, aangezien in die lezing niets wordt gezegd over het gewicht van stage 1 (stap 1).

Om dezelfde redenen kan ook de verdere analyse die de bestreden beslissing onder randnummer 4 maakt, niet overtuigen.

Verzoekster ziet werkelijk niet in hoe het kan zijn dat zij enerzijds op haar rapport voor alle ‘algemene doelstellingen’ een slaagcijfer behaalt conform de berekeningswijze die de school zich daaromtrent heeft voorbehouden, en anderzijds in de bestreden beslissing moet lezen dat zij eigenlijk voor geen enkele ‘algemene doelstelling’ de meerderheid van de achterliggende competenties heeft bereikt.

Indien het werkelijk zo zou zijn dat verzoekster al deze onderliggende competenties niet zou hebben bereikt – wat zij betwist – dan dient de school zich ernstig te bezinnen over de wijze waarop zij quoteert. Alleszins kan thans niet aan verzoekster worden tegengeworpen dat de slaagcijfers die zij steeds heeft behaald (ook op alle ‘algemene doelstellingen’ in vier van de vijf stages) eigenlijk steunen op *de facto* tekorten.

Zelfs een blinde ziet uiteraard dat de bestreden beslissing *de facto* blijft vasthouden aan wat de Raad van State in het schorsingsarrest reeds onwettig heeft bevonden, namelijk dat het slagen voor elke stage een bindende voorwaarde is om een A-attest te kunnen bekomen. De beroepscommissie verwijst weliswaar niet meer naar het tekort voor de stage ‘stap 2 zorginstellingen’ als ‘verticale quoterings’ op zich, maar gaat een stap verder door de ‘horizontale quoterings’ van de ‘algemene doelstellingen’ op zodanige wijze te ontrafelen dat de slaagcijfers eigenlijk over de hele lijn tekorten zijn. Aldus schendt de bestreden beslissing, ook al tracht zij het te verdoezelen, opnieuw artikel 57 van het Organisatiebesluit.

Ten onrechte overigens, betreft de bestreden beslissing bij de globale beoordeling uitsluitend de doelstellingen die verzoekster niet zou hebben bereikt.

Inzake de algemene vakken beperkt de bestreden beslissing zich ertoe door in één alinea te bevestigen dat verzoekster een leerling is met theoretische mogelijkheden.

De relevantie van de 27 slaagcijfers op ‘algemene doelstellingen’ die tegenover de 5 tekorten staan binnen de stages (daargelaten nog de slaagcijfers van het rapport), wordt afgedaan met de vaststelling dat verzoekster niet slaagt voor de laatste stage, voor de vier andere wel.

In de mate dat de bestreden beslissing steun zoekt in het feit dat verzoekster doorheen het jaar het voorwerp heeft uitgemaakt van besprekingen binnen de school, kan dit uiteraard evenmin als een dragend motief worden aanvaard.

Voor zover hiermee wordt bedoeld op verzoeksters gedrag, moet in lijn met de rechtspraak van de Raad van State worden vastgesteld dat dit zijn vertaling krijgt in de cijfers voor dagelijks werk en dus reeds in de jaarcijfers verrekend is. Voor zover de attitude specifiek zou kunnen worden uitgelicht als een afzonderlijk deliberatiecriterium, wijst verzoekster erop dat zij voor dagelijks werk 77,4% (216,7/280) behaalde voor de algemene vakken, en 70,12% (291/415) tijdens de stages, zodat op geen enkele wijze geloofwaardig kan worden gemaakt dat hierin enig probleem is gelegen.

Dat verzoekster op bepaalde ogenblikken mogelijk minder gemotiveerd was – wat overigens niet los kan worden gezien van haar aandoeningen ADHD en ADD – heeft zich niet dermate in de rapportcijfers vertaald dat dit tot een C-attest zou kunnen leiden.”

11.2. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 57 van het organisatiebesluit, van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht en van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 232.330 van de Raad van State. Zij licht dit toe als volgt:

“In de voorgaande schorsingsprocedure, die heeft geleid tot het arrest nr. 232.330, had verzoekster in haar tweede middel het volgende opgeworpen:

‘Zelfs indien de Raad van State zou oordelen dat de beroepscommissie, niettegenstaande de slaagcijfers voor elk vak en voor elke competentie, voor haar deliberatiebeslissing zou mogen steunen op verder onderliggende deelcijfers, ook dan kan de bestreden beslissing niet standhouden.

Zoals verzoekster reeds in de interne beroepsprocedure heeft aangetoond, is zij geslaagd op vier van de vijf stages – die blijkens het rapport geen afzonderlijke vakken vormen – en haalde zij, alle stages samengekomen, een ruim slaagcijfer voor elk van de zeven te beoordelen competenties.

Nu het rapport aangeeft dat de competenties worden gemeten en niet de stages, valt niet in te zien hoe de bestreden beslissing aan de slaagcijfers ter zake voorbij kon gaan.

In deze omstandigheden kan het niet slagen op één stage, die zoals gezegd geen afzonderlijk vak vormt, geen wettig motief zijn om aan verzoekster een A-attest te weigeren.

Zoals onderstaand in het derde middel in herinnering wordt gebracht, heeft de Raad van State eerder al uitdrukkelijk overwogen dat het verplicht moeten slagen voor elk onderdeel van een vak, geen toegelaten deliberatiecriterium is.

Verzoekster heeft bovendien in de loop van het schooljaar melding gemaakt van een bijzonder getroebleerde relatie met de stageverantwoordelijke op de stageplaats voor de stage ‘stap 2 bejaarden’.

De bestreden beslissing ontkent noch weerlegt dit gegeven, maar betreft het argument evenmin op enige wijze bij de beoordeling.

Nochtans heeft verzoekster er op gewezen dat deze slechte relatie de verklaring is waarom haar competenties plots – en onverklaarbaar – zoveel slechter werden beoordeeld dan in de vorige stages. Met betrekking tot de laatste stage bijvoorbeeld ook op dat verzoekster negatieve opmerkingen krijgt als zou zij niet vriendelijk zijn tegen het personeel, geen feedback kunnen aanvaarden. De bestreden beslissing heeft er geen oog voor gehad dat ook deze beoordelingen haaks staan op de competenties die verzoekster in vorige stages duidelijk heeft aangetoond.

Illustratief kan worden verwezen naar het volgende:

- Stap I Bejaarden:

O Communiseren: ‘Je bent steeds vriendelijk en beleefd tegenover de zorgdragers en het personeel.’

O In team werken: ‘Je staat open voor feedback.’

- Stap I Kinderen:

O Kwaliteitsbewust handelen: ‘Je toont waardering en respect’

O Communiseren: ‘Je bent vriendelijk en beleefd t.a.v. de kinderen en de begeleiders.’

Je babbelt voortdurend tegen de kinderen. Ook je non-verbale taal is aangepast"

O In team werken: ‘Je staat open voor feedback en je doet zeer goed je best om de aandachtspunten bij te sturen’

O Indirecte zorg verlenen: ‘Je probeert altijd rekening te houden met je feedback’

De bestreden beslissing schendt aldus de formele motiveringsplicht, nu dit element onmiskenbaar van belang is voor de beoordeling van verzoeksters kennen en kunnen, in het bijzonder in het licht van de goede cijfers die zij voor dezelfde competenties bij de andere stages heeft behaald.

De thans in de bestreden beslissing woordelijk tot uitdrukking gebrachte kritiek op verzoeksters prestaties kan, mede gelet op wat hiervoor is bepaald inzake de relevantie van de cijfermatige quoterings via de jaarcijfers, geen afbreuk doen aan de slaagcijfers die verzoekster behaalde. Dat zij bepaalde basale vaardigheden niet zou beheersen, staat haaks op de toegekende punten (...).’

De Raad van State heeft dit middel ernstig verklaard in de volgende mate:

‘Waar de verwerende partij vooral het belang van ‘stap 2’ van de stage bij bejaarden tracht te onderlijnen in het licht van de instap in het zesde jaar Verzorging, alsook dat de gekozen richting niet geschikt is voor verzoekster, kan niet worden ontkend dat er geen consistent antwoord wordt gegeven op de vaststelling dat er een contrast bestaat tussen de beoordelingen bij de vorige stages en deze bij de laatste stage en dit op dezelfde punten, zoals onder meer

kwaliteitsbewust handelen, communiceren, in team werken, verzorgend handelen en (ped)agogisch handelen. Waar onder meer gefocust wordt op de commentaar van de stagebegeleidster van de laatste stage, is dit niet voldoende gerelateerd aan de vorige stages en komt het als inconsequent over dat tijdens de stagevergadering met alle begeleiders geoordeeld werd dat verzoekster niet bekwaam zou zijn, terwijl zij goede cijfers heeft behaald. Indien deze laatste stage niet had plaatsgevonden, zou verzoekster trouwens geslaagd zijn voor de stage.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat de bestreden beslissing in hoofdzaak is gefocust op alles wat tijdens de laatste stage niet naar behoren is geweest, terwijl ze slechts zijdelings verwijst naar de andere stages. Ondanks het feit dat het over dezelfde competenties gaat, wordt nagelaten duidelijk te expliciteren, minstens waarom, de stage viermaal goed wordt beoordeeld en eenmaal minder goed en de vorige zeer goede stages de balans niet in verzoeksters voordeel vermogen te doen omslaan. De bestreden beslissing blijft in gebreke dit contrast te bespreken.

De aangevoerde middelonderdelen van het tweede middel zijn in de aangegeven mate ernstig.'

Aan deze schorsingsmotieven komt de bestreden beslissing op geen enkele wijze tegemoet, zodat ook de middelen die verzoekster in de voorgaande procedure heeft aangevoerd en die hier worden hemomen, desbetreffend van toepassing blijven.

Nog steeds blijft de beroepscommissie in gebreke om enige toelichting te verschaffen omtrent de grote discrepantie die bestaat tussen de quoterings voor de stage 'zorginstellingen stap 2' en alle andere stages. De inconsequentie die de Raad heeft vastgesteld in een stagevergadering die tot het oordeel komt dat verzoekster niet geslaagd is terwijl zij goede cijfers heeft behaald, komt in de betreden beslissing op geen enkele wijze ter sprake.

Zoals in het eerste middel reeds aangegeven, kan het motief dat de latere stages zwaarder doorwegen hierop geen antwoord zijn, aangezien de beroepscommissie niet *post factum* van een cijfermatig slaagcijfer een onvoldoende kan maken.

De stelling dat er volgens de stagebegeleider bij de stage 'stap 2 zorginstellingen' geen sprake was van een verzuurde relatie met de stagementor, minstens dat die niet van invloed is geweest op de quoterings, biedt hierop evenmin een antwoord."

12.1. De verwerende partij voert ter weerlegging van het eerste middel het volgende aan:

"Verzoekster meent dat de bestreden beslissing artikel 38, 1° van het Organisatiebesluit schendt omwille van het feit dat verzoekster geen enkel tekort zou hebben op haar jaarrapport en zij desondanks toch niet-geslaagd werd verklaard.

Verzoekster gaat hier evenwel uit van een verkeerde voorstelling van de feiten.

Verzoekster heeft wel degelijk een tekort - zelfs meerdere tekorten - op haar jaarrapport van het 1ste jaar van de 3de graad BSO Verzorging schooljaar 2014-2015. (stuk 2)

Het jaarrapport van 30 juni 2015 bestaat immers uit twee delen: (stuk 2)

- Een eindrapport voor de theoretische vakken (stuk 2, pagina 1).

Dit zijn de 4 algemene vakken (PAV, godsdienst, lichamelijke opvoeding en Frans) en de beroepsgerichte vakken die thematisch georganiseerd worden volgens dezelfde Algemene Doelstellingen (AD) als deze aan de hand waarvan de stages beoordeeld worden. Hetgeen de leerlingen dienen uit te voeren op stage leren zij eerst in theorie door het volgen van theoretische vakken op school.

- Een eindrapport voor de stages. (stuk 2, pagina 2)

Hierbij dient opgemerkt te worden dat er geen optelling is van de scores voor de stages: er is noch een optelling van alle scores binnen eenzelfde stage, noch een optelling van alle scores per AD over alle stages heen.

Er worden dus geen totaalscores vermeld.

Hieruit blijkt dus dat de stages niet worden opgeteld, maar wel naast elkaar worden gelegd met het oog op de uiteindelijk beoordeling voor het geslaagd of niet-geslaagd verklaren van een leerling.

Op het eindrapport voor de stages (stuk 2, pagina 2) zijn duidelijk 5 tekorten te zien voor 5 Algemene Doelstellingen (Kwaliteitsbewust handelen - communiceren - in team werken - verzorgend handelen - (ped)agogisch handelen) in de stage stap 2 bejaarden.

De quoterings op pagina 1 van stuk 2 onder 'Beroepsgerichte vorming: Verzorging', waaronder eveneens de 7 Algemene Doelstellingen van de opleiding worden vermeld, zijn niet de scores van de stages, maar wel scores voor de andere theoretische vakken dan de algemene vakken PAV, godsdienst, lichamelijke opvoeding en Frans.

Verzoekster krijgt immers nog meer theoretische vakken dan deze 4 algemene vakken, zoals ook blijkt uit de Infobrochure opleiding Verzorging 3de graad BSO (stuk 3):

- 'Daarom bieden we, naast de algemene vakken Godsdienst, Frans, PAV en LO, de leerinhoud zo geïntegreerd mogelijk aan binnen het vak 'Verzorging'. (stuk 3, pagina 2 onderaan)

- Binnen het beroepsgerichte gedeelte hebben de leerlingen per week ook 2 uren 'Seminarie' (stuk 3, pagina 2 onderaan)

- Zie ook lessentabel (stuk 3, pagina 4 bovenaan): het beroepsgericht gedeelte bestaat naast stage (gemiddeld 12u per week) – ook nog uit de theoretisch opleidingsonderdelen 'Beroepsgerichte vorming (Verzorging)' (gemiddeld 11u per week) en 'Seminarie' (gemiddeld 2u per week).

De scores die op pagina 1 van stuk 2 onder 'Beroepsgerichte vorming: Verzorging' naast de 7 AD staan genoteerd, zijn dus ook niet de scores van de stages.

Een voorbeeld om dit te verduidelijken: bij het optellen van alle quoterings voor het AD 'kwaliteitsbewust handelen' in alle stages heeft verzoekster 309,30/595 of 51,98% behaalt, bij de theoretische component haalt verzoekster voor het AD 'kwaliteitsbewust handelen' 34,8/60 of 58%. (stuk 2)

Het mag dus duidelijk zijn dat het jaarrapport van verzoekster uit twee delen bestaat en dat op een van deze delen, met name het eindrapport stages, wel degelijk een tekort – zelfs meerdere tekorten – staat.

De bewering van verzoekster als zou de bestreden beslissing artikel 38, 1° van het Organisatiebesluit schenden, gaat bijgevolg uit van een verkeerde voorstelling van de feiten en is onjuist.

Verzoekster beweert verder nog dat de bestreden beslissing tevens in strijd zou zijn met artikel 57 van het Organisatiebesluit omdat de bestreden beslissing impliciet zou inhouden dat het slagen voor elke stage een bindende voorwaarde is om een A-attest te kunnen bekomen.

Niets is minder waar.

Bij arrest nr. 232.330 oordeelde de Raad van State nopens de schending van artikel 57 van het Organisatiebesluit als volgt aangaande de beslissing van de beroepscommissie d.d. 14.09.2015:

‘De bestreden beslissing geeft er duidelijk blijk van dat ze niet deliberereert, enkel refereert aan het bepaalde in het schoolreglement. Er werd enkel vastgesteld dat verzoekster op het laatste stageonderdeel niet de helft van de punten behaalde en die vaststelling volstond om haar niet geslaagd te verklaren, hoe groot haar slaagpercentage ook zou zijn geweest. De interne beroepscommissie heeft zichzelf geen enkele discretionaire bevoegdheid toegemeten op dit cruciale punt, enkel vastgesteld dat het schoolreglement haar gebod om verzoekster niet geslaagd te verklaren. De beroepsprocedure is op dit punt totaal van elke zin beroofd geweest.

De Raad van State heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat een delibererende klassenraad zich bij zijn taak niet blind mag houden aan dergelijke deliberatierichtlijnen. Uiteraard geldt hetzelfde thans voor de beroepscommissie. Deliberatieaanbevelingen kunnen als gedragslijn weliswaar bijdragen tot een eenvormige toepassing van de ruime discretionaire bevoegdheid waarover de beroepscommissie beschikt. Ze mogen evenwel niet het karakter aannemen van een strakke en absoluut bindende regel waardoor de uitkomst van de te nemen particuliere deliberatiebeslissing in wezen reeds van tevoren vastligt, meer bepaald reeds vóór het onderzoek en de beoordeling van de eigen merites – alle merites – van elke concrete zaak afzonderlijk. Dit geldt nog des te meer nu deze richtlijnen in vele gevallen niet eigen lijken te zijn aan het beslissende orgaan, te dezen de beroepscommissie – nochtans het enige bevoegde orgaan, maar van het schoolbestuur uitgaan.

De interne beroepscommissie had derhalve de plicht te delibereren en dus te beslissen of het tekort voor het ene onderdeel van de stage, in het licht van de totaaluitslag en het relatieve gewicht van de opleidingsonderdelen, toch de balans in de richting van het niet-slagen had kunnen doen overhellen. Dat heeft de interne beroepscommissie niet gedaan. Voor haar stond het a priori vast dat één stageonderdeel onvoldoende, een A-attest in een C-attest zou veranderen. Het relatieve gewicht van de dit onderdeel is geenszins besproken geweest in het licht van de resultaten voor de andere onderdelen.

Er anders over oordelen, zou betekenen dat de essentie van het delibereren – beraadslagen, overleggen, overdenken – volkomen verloren gaat. Delibereren zou – in die zin geïnterpreteerd – verworden tot een louter mathematische benadering van de resultaten van verzoekster. Delibereren – in de werkelijke zin

van het woord – zou gewoonweg niet meer aan de orde zijn: een leerling die voor alle onderdelen geslaagd is, is meteen voor het geheel geslaagd; een leerling die voor alle onderdelen geslaagd is, is meteen ook voor het geheel van de proef niet geslaagd. Door blinde toepassing van de richtlijn, zou de beroepscommissie derhalve de haar opgedragen bevoegdheid miskennen, namelijk oordelen of een leerling geslaagd of niet geslaagd is door afweging van – alle – concrete gegevens van het dossier van de leerling.’

De beroepscommissie heeft na dit arrest een nieuwe beslissing genomen, waarbij tegemoet werd gekomen aan voormelde schorsingsmotieven van de Raad van State.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekster beweert, beweert de beroepscommissie in de bestreden beslissing nergens – zelfs niet impliciet – dat ‘de slaagcijfers eigenlijk over de hele lijn tekorten zijn’.

De beroepscommissie maakt in haar nieuwe beslissing een grondige analyse van de concrete onderliggende doelstellingen per AD voor wat betreft de stage stap 2 bejaarden.

Bij deze analyse wordt per AD ook verwezen naar het niveau waarop diezelfde concrete onderliggende doelstellingen al dan niet door verzoekster werden bereikt in de stage stap 1 bejaarden en in de stage stap 2 kinderen.

Deze grondige analyse heeft enkel tot doel aan te tonen dat bij de beslissing om verzoekster een C-attest toe te kennen wel degelijk rekening werd gehouden met alle stages en niet enkel met de stage stap 2 bejaarden.

Deze analyse verduidelijkt dat verzoekster op de kennismakingsstage, de stage stap 1 bejaarden, de stage stap 1 kinderen en de stage stap 2 kinderen dan wel een soort ‘mathematisch voldoende’ haalde voor de AD, zij het wel met heel wat werkpunten die telkens ook uitdrukkelijk werden gecommuniceerd en terug te vinden zijn in de evaluaties van de verschillende stages. Naar aanleiding van stage stap 2 bejaarden bleek dat verzoekster op deze werkpunten, die in de voorgaande stages naar boven waren gekomen, niet voldoende was verbeterd, waardoor zij bij een beoordeling van diezelfde AD op het hoogste niveau (stage stap 2 bejaarden) ruim onvoldoende scoorde.

De bestreden beslissing toont zodoende aan dat de tekorten in stage 2 bejaarden reeds hun kiem vonden in de voorgaande stages en dat over alle stages heen reeds signalen aanwezig waren dat het beter moest wanneer het niveau waarop de concrete onderliggende doelstellingen dienden te worden bereikt, zou stijgen.

Tevens wordt zodoende aangetoond waarom de ruime tekorten die zich uiteindelijk veruitwendigden in stage stap 2 bejaarden een aanleiding waren om te oordelen dat verzoekster niet geslaagd kon worden verklaard.

De bestreden beslissing schendt op geen enkele wijze artikel 57 van het Organisatiebesluit.

Integendeel, de beroepscommissie is met haar nieuwe beslissing d.d. 21.10.2015 net tegemoet gekomen aan de schorsingsmotieven van de Raad van State bij arrest nr. 232.330 aangaande de schending van artikel 57 van het Organisatiebesluit en aangaande het ontbreken van een verklaring voor de discrepantie tussen de relatief goede beoordeling van de AD bij de eerste 4 stages en de slechte beoordeling voor die(zelfde) AD in de stage stap 2 bejaarden, (zie *infra*)

Verzoekster beweert nog dat de bestreden beslissing enkel melding zou maken van de concrete onderliggende doelstellingen die verzoekster niet bereikt heeft. Dit is niet correct. Elk van de 6 AD, die in het 1ste jaar van de 3de graad naar aanleiding van de stages worden beoordeeld, wordt besproken. Daarbij wordt eerst aangehaald welke concrete onderliggende doelstellingen verzoekster wel heeft bereikt alvorens te overlopen welke zij niet heeft bereikt.

De bestreden beslissing houdt ook rekening met de slaagcijfers die verzoekster behaalde voor de theoretische vakken.

De beroepscommissie erkent dat verzoekster een leerlinge is die theoretisch zeker mogelijkheden heeft.

Doch in de opleiding Verzorging, die een praktijkgerichte opleiding is, vormen de stages een fundamenteel onderdeel, zodat daaraan bij de deliberatie een groter belang kan worden toegekend dan aan de theoretische vakken. Deze laatste zijn in grote mate ook louter gericht op het verwerven van kennis en vaardigheden met het oog op de toepassing daarvan in de stages.

Dienaangaande kan ook gewezen worden op punt 9 'Evaluatie van de stages' in het stagereglement: (stuk 11)

'Om te kunnen slagen voor het vijfde jaar Verzorging, wordt je globale dossier bekeken. De stages spelen daarin een belangrijke rol. Bij de eindbeoordeling gaan we niet alleen na welke leerdoelen je al dan niet bereikt hebt maar ook of er een positieve of negatieve evolutie was doorheen de loop van het schooljaar.'

De leerdoelen op stage zijn gebonden aan de leerinhouden tijdens de lessen. Naarmate het leerjaar vordert en er steeds meer kennis en vaardigheden worden aangeleerd, zal er ook steeds meer verwacht worden van de leerling op de stagevloer.

De laatste 2 stages (stap 2) zijn in die zin belangrijker dan de eerste stages (stap 1) en wegen zwaarder door bij de deliberatie.

Dit grotere gewicht dat aan de stages stap 2 kan worden toegekend, komt ook tot uiting in het aantal weken stage (3 weken in stap 2 ten opzichte van 2 weken in stap 1) en in de puntenverdeling en het aantal te bereiken AD.

Immers, het aantal te bereiken AD is niet voor alle stages identiek! (zie stuk 2, pagina 2)

Zo bijvoorbeeld dient de AD 'agogisch handelen' enkel bereikt te worden in de stage stap 2 bejaarden en wordt deze AD bijgevolg enkel in deze stage beoordeeld.

Naast het aantal te bereiken AD ligt ook het aantal te bereiken concrete onderliggende doelen per AD op de stages in stap 2 hoger dan bij de stages in stap 1!

Zo bijvoorbeeld worden de concrete onderliggende doelstellingen (15) 'reflecteren op eigen handelen' en (16) 'eigen handelen bijsturen' onder de AD 'kwaliteitsbewust handelen' enkel beoordeeld bij stage stap 2 bejaarden.

Het mag duidelijk zijn dat de beroepscommissie bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk gedelibereerd heeft op basis van het globale dossier van verzoekster."

12.2. De verwerende partij voert ter weerlegging van het tweede middel het volgende aan:

“Verzoekster herneemt hier haar tweede middel uit haar eerste verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit verzoekschrift heeft geleid tot het arrest nr. 232.330, waarbij de Raad van State dit middel als ernstig weerhield op basis van de hiernavolgende overwegingen:

‘Waar de verwerende partij vooral het belang van ‘stap 2’ van de stage bij bejaarden tracht te onderlijnen in het licht van de instap in het zesde jaar Verzorging, alsook dat de gekozen richting niet geschikt is voor verzoekster, kan niet worden ontkend dat er geen consistent antwoord wordt gegeven op de vaststelling dat er een contrast bestaat tussen de beoordelingen bij de vorige stages en deze bij de laatste stage en dit op dezelfde punten, zoals onder meer kwaliteitsbewust handelen, communiceren, in team werken, verzorgend handelen en (ped)agogisch handelen. Waar onder meer gefocust wordt op de commentaar van de stagebegeleidster van de laatste stage, is dit niet voldoende gerelateerd aan de vorige stages en komt het als inconsequent over dat tijdens de stagevergadering met alle begeleiders geoordeeld werd dat verzoekster niet bekwaam zou zijn, terwijl zij goede cijfers heeft behaald. Indien deze laatste stage niet had plaatsgevonden, zou verzoekster trouwens geslaagd zijn voor de stage.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat de bestreden beslissing in hoofdzaak is gefocust op alles wat tijdens de laatste stage niet naar behoren is geweest, terwijl ze slechts zijdelings verwijst naar de andere stages. Ondanks het feit dat het over dezelfde competenties gaat, wordt nagelaten duidelijk te expliciteren, minstens waarom, de stage viermaal goed wordt beoordeeld en eenmaal minder goed en de vorige zeer goede stages de balans niet in verzoeksters voordeel vermogen te doen omslaan. De bestreden beslissing blijft in gebreke dit contract te bespreken.’

De beroepscommissie is in haar nieuwe beslissing d.d. 21.10.2015 tegemoet gekomen aan deze schorsingsmotieven door uitgebreid te motiveren hoe de vastgestelde tekorten op stage stap 2 bejaarden aanleiding gegeven hebben tot de beslissing om een C-attest uit te reiken, door meer duidelijkheid te bieden over de beslissing van de stagevergadering van alle stagebegeleiders en door te motiveren hoe het mogelijk is dat verzoekster op de eerste vier stages nog voldoende scoort en zij op de laatste stage (stap 2 bejaarden) slecht scoort voor AD die – in grote mate – dezelfde zijn.

Teneinde meer duidelijkheid te bieden over de beslissing van de stagevergadering van alle stagebegeleiders heeft de beroepscommissie [R.D.] (stagebegeleidster stage stap 2 bejaarden) en [M. V.D.A.(stagebegeleidster kennismakingsstage en stage stap 1 bejaarden) gehoord, (stukken 13 en 14)

Deze getuigenverklaring schenken meteen ook meer duidelijkheid over de beweerde slechte relatie tussen verzoekster en haar stagebegeleidster tijdens de stage stap 2 bejaarden.

Uit die getuigenverklaringen van de stagebegeleiders blijkt dat op de stagevergadering vooral veel belang werd gehecht aan het doormaken van een positieve evolutie over alle stages heen. Er moet een groei merkbaar zijn. Het is belangrijk dat alle stagebegeleiders – ook deze van voorgaande stages – aanwezig zijn omdat zij dan kunnen nagaan of de werkpunten die zij noteerden in hun stageperiode werden aangepakt en zijn verbeterd in de volgende stages. Indien dit niet het geval is, kan dit uiteraard negatief gevolg hebben op een eerdere positievere beoordeling. Bij verzoekster merkte men duidelijk een negatieve evolutie, hetgeen zich ook weerspiegelt in de punten voor de stages, in het bijzonder de stage stap 2 bejaarden.

De stagebegeleiders dienden op de stagevergadering dan ook de vraag te stellen, gelet op alle stages die dan zijn afgelopen en naast elkaar worden gelegd: welke kansen heeft de leerling om in het volgende leerjaar, namelijk het zesde jaar Verzorging, te slagen? Heeft de leerling m.a.w. de competenties/leerdoelen bereikt van het vijfde jaar om te starten in het zesde jaar Verzorging?

In het geval van verzoekster was het antwoord op die vragen negatief.

Met betrekking tot het belang dat aan de slechte score voor de stage stap 2 bejaarden werd gehecht bij de deliberatie en met betrekking tot de discrepantie tussen de score voor deze stage en de voorgaande stages merkt de beroepscommissie in de bestreden beslissing de hiernavolgende zaken op:

- Vooreerst dient herhaald te worden dat de stageresultaten op zich niet worden opgeteld om tot een mathematisch gemiddelde te komen. De stages worden daarentegen naast elkaar gezet, zoals ook blijkt uit het eindrapport stages (stuk 2, pagina 2).

- Zoals hierboven reeds werd gesteld, zijn de leerdoelen op stage gebonden aan de leerinhouden tijdens de lessen. Naarmate het leerjaar vordert en er steeds meer kennis en vaardigheden worden aangeleerd, zal er ook steeds meer verwacht worden van de leerling op de stagevloer.

De laatste 2 stages zijn in die zin belangrijker dan de eerste stages en wegen zwaarder door bij de afweging of een leerling al dan niet geslaagd is. Dit komt tot uiting in het aantal weken stage (3 weken in stap 2 ten opzichte van 2 weken in stap 1) en in de puntenverdeling en het aantal te bereiken AD.

Deze AD zijn dus niet voor alle stages dezelfde.

Bovendien worden op de stages in stap 2 méér concrete onderliggende doelen per AD beoordeeld dan het geval is bij de stages in stap 1.

- De discrepantie tussen het goed scoren op stage stap 2 kinderen enerzijds en het slecht scoren op stage stap 2 bejaarden is uiteraard ook gerelateerd met de doelgroep waarmee men werkt. Verzoekster scoorde op stap 1 ouderen ook al slechts dan op stap 1 kinderen.

Dat verzoekster duidelijk beter fungeerde bij kinderen dan bij bejaarden wordt ook nogmaals tot uiting gebracht in het advies dat de school aan verzoekster gaf om zich desgewenst te oriënteren richting kinderzorg.

- Verzoekster is in de stage stap 2 bejaarden niet geslaagd op 5 van de 6 te bereiken AD.

Op de kennismakingsstage ouderen (waar slechts 4 AD dienen bereikt te worden) en stap 1 ouderen (waar 5 AD dienen bereikt te worden) worden deze AD nog voldoende bereikt. Toch vinden we in de analyse van de concrete on-

derliggende doelstellingen bij de stage stap 1 ouderen reeds veel werkpunten. Deze zijn ook duidelijk meegegeven in het stagerapport.

In de stages stap 1 en 2 kinderen behaalt verzoekster betere resultaten (mede gelet op de andere doelgroep), maar ook daar zijn er meerdere werkpunten geformuleerd bij de concrete onderliggende doelstellingen. Ook hier zijn deze duidelijk meegegeven in de stagerapporten.

- Daar er meer stagetijd werd doorgebracht in de bejaardenzorg (7 weken) dan in de kinderzorg (5 weken) wordt in het 1ste jaar van de 3de graad een groter gewicht toegekend aan de scores voor de stages in de bejaardenzorg.

Het respectieve gewicht dat aan de diverse stages kan worden toegekend, blijkt ook uit de door de beroepscommissie weergegeven tabel uit het stagereglement, waaruit de inhoud en doelstellingen van de stages blijken.

Kennismakingsstage:

- Stage bejaarden
- 2 weken
- Verkennen van de wereld van de verzorgende aan de hand van verschillende logistieke taken

Stage stap 1 bejaarden:

- 2 weken
- Op dezelfde plaats als de kennismakingsstage
- Aandacht voor een aantal verzorgende taken
- In mindere mate logistieke taken

Stage stap 1 kinderen:

- 2 weken
- Aandacht voor een aantal logistieke taken
- Aanzet tot het 'pedagogisch handelen'

Stage stap 2 kinderen:

- 3 weken
- Nadruk op het 'pedagogisch handelen'

Stage stap 2 bejaarden:

- 3 weken
- Op andere plaats dan kennismakingsstage en stage stap 1 bejaarden
- Nadruk vooral op verzorgende taken
- Aanzet tot het 'agogisch handelen'

- Zoals hierboven reeds aangehaald, gaat de beroepscommissie in de bestreden beslissing grondig in op de analyse van de concrete onderliggende doelen per AD en per stap in het stageproces.

De concrete onderliggende doelen in de stages van stap 2 duiden op een hoger competentieniveau. (zie stukken 5-9 en 12) Er wordt dus meer verwacht van de leerling in stap 2 dan in stap 1.

AD I: Kwaliteitsbewust handelen

De beslissing van de beroepscommissie geeft een uitgebreid overzicht van de concrete onderliggende doelstelling die door verzoekster niet werden bereikt:

(1) Hanteren van de regels van het stagereglement;

- Wel aanwezig in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(3) Het tijdig verwittigen op de dienst bij afwezigheid:

- Niet gescoord in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (4) Biedt stagedocumenten aan:
 - Niet aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (5) Gaat op een discrete manier om met informatie:
 - Niet gescoord in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (6) Benadert de zorgvrager vanuit een holistische mensvisie:
 - Niet aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (7) Hygiënisch werken:
 - Niet aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (8) Werkt methodisch:
 - Niet aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (9) Werkt ergonomisch:
 - Wel aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (10) Veiligheid:
 - Niet aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (13) Toont waardering en respect ten opzichte van zichzelf, anderen, materiaal;
 - Wel aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (14) Observeert en rapporteert:
 - Niet aanwezig in stap 1 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (15) Reflecteren op eigen handelen:
 - Wordt enkel beoordeeld in stap 2 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (16) Eigen handelen bijsturen:
 - Wordt enkel beoordeeld in stap 2 ouderen
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen

De beroepscommissie verduidelijkt dat ook in de stage stap 2 kinderen, waar verzoekster voor AD 1 in totaal wel voldoende scoorde, werkpunten werden geformuleerd voor een aantal van de voormelde concrete onderliggende doelstellingen (1, 2, 4, 5, 7, 8 en 15).

AD2: Communiceren

De beslissing van de beroepscommissie geeft een uitgebreid overzicht van de concrete onderliggende doelstelling die door verzoekster niet werden bereikt:

- (2) Is vriendelijk en beleefd ten aanzien van personeel:
 - Niet aanwezig in stap 2 ouderen
- (4-5) Gebruik non-verbale taal ten aanzien van zorgvrager en beheersen van zijn lichaamstaal en mimiek:

- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(6) Luistert actief:

- Niet aanwezig in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(7) Leeft zich in de leefwereld van de zorgvrager in:

- Niet aanwezig in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(8) Durft vragen stellen op een gepaste manier;

- Niet aanwezig in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

De beroepscommissie verduidelijkt dat ook in de stage stap 2 kinderen, waar verzoekster voor AD 2 in totaal wel voldoende scoorde, werkpunten werden geformuleerd voor een aantal van de voormelde concrete onderliggende doelstellingen (4, 5 en 6).

AD3: In team werken

De beslissing van de beroepscommissie geeft een uitgebreid overzicht van de concrete onderliggende doelstelling die door verzoekster niet werden bereikt:

(1) Houdt stage en privé gescheiden:

- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(3) Voert opgedragen taken correct uit:

- Niet aanwezig in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(4) Houdt zich aan afspraken:

- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

(5) Aanvaardt feedback:

- Niet aanwezig in stap 1 ouderen
- Niet aanwezig in stap 2 ouderen

De beroepscommissie verduidelijkt dat ook in de stage stap 2 kinderen, waar verzoekster voor AD 3 in totaal wel voldoende scoorde, werkpunten werden geformuleerd voor een aantal van de voormelde concrete onderliggende doelstellingen (3 en 4).

AD4: (Ver)zorgend handelen

De beroepscommissie verduidelijkt vooreerst dat de concrete onderliggende doelstellingen in stap 2 complexer zijn dan in stap 1.

In stap 1 ouderen kreeg verzoekster twee zeer duidelijke werkpunten mee; aandacht voor het afwerken bij het uitvoeren van een toilet aan de wastafel. Meer geconcentreerd werken. Doe steeds handschoenen aan bij het uitvoeren van een intiem toilet. Oefen om met volle aandacht bij de bewoners te zijn tijdens de zorg en actief te luisteren naar wat ze vertellen.

Haalt een bed af en maakt het op met 2 zorgkundigen volgens de aangeleerde procedure.

Opgelet voor de volledige afwerking en aanpassen aan de wensen van de bewoner.

In stap 2 ouderen dient vastgesteld te worden dat verzoekster nog steeds onvoldoende scoort op deze punten.

Daarnaast scoort zij in stap 2 ouderen ook onvoldoende voor (6) het toedienen van een bedbad en (5) het aandacht hebben voor detailzorg (o.a. haarzorg, mondhygiëne, nagels knippen,...).

De beroepscommissie verduidelijkt dat ook in de stage stap 1 kinderen en stage stap 2 kinderen, waar verzoekster voor AD 4 in totaal wel voldoende scoorde, werkpunten werden geformuleerd op het vlak van veiligheid, onder meer 'Vergeet niet de truien uit te doen van de kinderen als zij gaan slapen'.

AD5: Agogisch handelen

Deze Algemene Doelstelling wordt enkel in stap 2 bejaarden gescoord.

De concrete onderliggende doelstellingen (2) en (3) werden door verzoekster nipt bereikt.

De concrete onderliggende doelstelling (1) 'Stimuleert de zelfstandigheid en zelfredzaamheid van de zorgvrager' werd door verzoekster niet bereikt: 'Je moet dit nog beter stimuleren. Daarvoor moet je goed observeren en kijken wat ze zelf nog kunnen. Probeer je houding in vrije momenten aan te passen aan de zorgvrager.'

De beroepscommissie verduidelijkt dat ook in de stage stap 2 kinderen, waar verzoekster voor AD 5 'Pedagogisch handelen' in totaal wel voldoende scoorde, werkpunten werden geformuleerd: 'Je stelt te weinig vragen i.v.m. de ontwikkeling. Je speelt met perioden goed mee met de kinderen, maar niet altijd op hun niveau. Je bereidt je activiteiten niet voor en je brengt ze met niet veel enthousiasme.'

AD6: Indirecte zorg verlenen

De concrete onderliggende doelstelling (4) 'Oog hebben voor orde en netheid' werd door verzoekster niet bereikt: 'Vuile glazen meenemen, tafels afkuisen.'

Besluitend stelt de beroepscommissie in de bestreden beslissing dat op basis van een beoordeling van het globale dossier van verzoekster tot een C-attest diende te worden besloten:

'De analyse van de AD over de verschillende stages toont aan dat voor tal van de niet bereikte concrete onderliggende doelen er al meegegeven werkpunten benoemd zijn in de stage stap 1 ouderen. De formulering van werkpunten in stap 1 heeft dus niet altijd tot een positieve evolutie geleid. Ook zijn er in de stages stap 1 en 2 kinderen gelieerde werkpunten'.

Beoordeling

13.1. De Raad van State kan zich niet van de indruk ontdoen dat, hoewel dit nu niet meer uitdrukkelijk in de bestreden beslissing tot uiting wordt gebracht, het oordeel aangehouden blijft dat de verplichting bestaat om te slagen voor elk onderdeel van een vak.

Waar nog steeds in de bestreden beslissing geen consistent antwoord op wordt gegeven, is het contrast tussen de beoordelingen bij de vorige

stages en deze bij de laatste stage en dit op dezelfde punten, zoals onder meer kwaliteitsbewust handelen, communiceren, in team werken, verzorgend handelen en (ped)agogisch handelen.

Waar onder meer gefocust wordt op de commentaar van de stagebegeleidster van de laatste stage, is dit niet voldoende gerelateerd aan de vorige stages en komt het als inconsequent over dat tijdens de stagevergadering met alle begeleiders, verzoekster niet bekwaam zou zijn, terwijl zij dermate goede cijfers heeft behaald. Indien deze laatste stage niet had plaatsgehad was verzoekster goed geslaagd geweest voor de stage.

13.2. Verzoeksters uitgangspunt is dat zij geslaagd is voor alle vakken, voor de twee clusters als geheel en voor de stage die als één geheel dient te worden beoordeeld en dat het immers de algemene doelstellingen zijn die moeten zijn behaald.

De bestreden beslissing geeft inderdaad aan dat de zeven algemene doelstellingen als basis van de beslissing dienen te worden beschouwd.

Beoordeeld per competentie doorheen de stage, behaalt verzoekster de volgende resultaten:

- Kwaliteitsbewust handelen: 309,3/595, hetzij 51,98%;
- Communiceren: 182,5/300, hetzij 60,83%;
- In team werken: 112/200, hetzij 56%;
- Verzorgend handelen: 110,3/190, hetzij 58,05%;
- (Ped)agogisch handelen: 56,8/100, hetzij 56,8%;
- Indirecte zorg verlenen: 91,3/155, hetzij 58,90%;
- Stage-opdrachten: 369/480, hetzij 76,88%.

Verzoekster behaalt aldus voor het geheel van de stage 1231,2/2020, hetzij 60,95%. Dit is een slaagcijfer.

13.3. De bestreden beslissing gaat thans de wijze van het vervuld zijn van de algemene doelstellingen na doorheen de onderscheiden stappen van de stages. Zulks is niet ter zake doend en niet correct omdat verzoekster voor de vorige stappen van de stage is geslaagd.

De beroepscommissie heeft de tekortkomingen in de voorgaande slaagstappen van de stage ontleed om aan te tonen dat verzoekster niet geslaagd dient te worden verklaard. Wat in de voorgaande stappen aan elementen niet liep zoals het diende te lopen, wordt nu gebruikt en aan elkaar geregen. Alle doelstellingen worden op zich ontrafeld naar de onderscheiden stappen bij de verscheidene stages zodat de minpunten kunnen worden aan elkaar geregen, en dus ook deze – alle buiten de laatste – met een slaagcijfer.

De verwerende partij oordeelt echter verkeerd. Cruciaal is het oordeel over alle vorige geslaagde stages tegenover de laatste stage.

De Raad van State dient vast te stellen dat de beroepscommissie opnieuw nalaat in de bestreden beslissing met zoveel woorden te zeggen waarom, ondanks dat het over dezelfde competenties gaat – zoveel maal goed beoordeeld, eenmaal minder goed beoordeeld – zij van oordeel blijft dat de vorige goede stages de balans niet in het voordeel van verzoekster zouden vermogen te doen omslaan, minstens dit contrast te bespreken. Daarnaast blijkt dat de beroepscommissie ten onrechte het al dan niet vervuld zijn van de algemene doelstellingen van alle andere stages dan de laatste betreft bij haar beoordeling om te stellen dat verzoekster deze niet heeft bereikt, ondanks het slaagcijfer voor deze doelstellingen van verzoekster.

In die zin geeft de bestreden beslissing er nog steeds blijk van dat de beroepscommissie niet heeft gedelibereerd en derhalve de als goed beoordeelde aspecten niet bij haar bespreking heeft vermeld. De beroepscommissie heeft de decretale plicht te delibereren. Daarbij onderdelen van doelstellingen waarvoor

verzoekster geslaagd is als basis gebruiken om verzoekster niet geslaagd te verklaren is ondeugdelijk.

14. De middelen vertonen op het eerste gezicht de voor schorsing vereiste ernst.

15. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VIII. Voorlopige maatregelen

Vordering

16. Volgens verzoekster moet uit het kennelijk onredelijk talmen doorheen de procedure, worden vastgesteld dat ten aanzien van de verwerende partij niet het vermoeden kan bestaan dat zij bij een nieuwe schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing, wel met de gepaste bekwame spoed zal optreden.

Met toepassing van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vordert zij dan ook dat als voorlopige maatregel ter begeleiding van de schorsing zou worden opgelegd dat de beroepscommissie een nieuwe beslissing dient te nemen en aan verzoekster dient te betekenen binnen een termijn van vijf werkdagen na de kennisgeving van het arrest van de Raad van State, en zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging.

17. De verwerende partij vraagt om de vordering van verzoekster tot het opleggen van voorlopige maatregelen af te wijzen als ongegrond. Zij licht dit toe als volgt:

“Hierboven werd reeds uiteengezet dat het tijdsverloop tussen het arrest van 24 september 2015 en de nieuwe beslissing van 21 oktober 2015 – gelet op het oproepen van getuigen naar aanleiding van de beroepsmiddelen van verzoekster en de overwegingen van de Raad van State – geenszins uitzonderlijk lang is.

Een correcte beslissing noopt tot een grondig onderzoek. En een grondig onderzoek vergt uiteraard enige tijd.

Eveneens werd hierboven reeds uiteengezet dat het feit dat de beslissing d.d. 21.10.2015 pas op 18.11.2015 werd verstuurd geenszins een kwestie van kwade trouw in hoofde van concludente betreft.

Een ongelukkige samenloop van omstandigheden - waaronder ziekte van de voorzitter van de beroepscommissie - heeft ertoe geleid dat de verzending van de beslissing op zich heeft laten wachten.

Concludente verzoekt de Raad van State dan ook om de vordering van verzoekster tot het opleggen van voorlopige maatregelen af te wijzen als ongegrond.

Minstens verzoekt concludente de Raad van State om het bedrag van de gevorderde dwangsom te herleiden tot een bedrag van 50,00 euro per dag vertraging.

Een dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging kan enkel voortkomen uit winstbejag in hoofde van verzoekster, hetgeen niet de doelmatigheid is van een dwangsom.”

Beoordeling

18. De Raad van State is overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State op elk moment en onder de in artikel 17, § 2, tweede lid, bepaalde voorwaarden bevoegd om alle maatregelen te bevelen die nodig zijn om de belangen veilig te stellen van de partijen of de personen die een belang hebben bij de beslechting van de zaak. Die maatregelen kunnen ook, overeenkomstig artikel 17, § 4, eerste lid, van dezelfde wetten, worden bevolen in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid.

19.1. In de regel is er geen reden om een schoolbestuur uitdrukkelijk te bevelen om te doen wat hij verondersteld mag worden te zullen doen, namelijk onverwijld na de kennisgeving van een schorsingsarrest de beroepscommissie opnieuw doen samenkomen om te beraadslagen over het eraan te geven gevolg en aldus de leerling zekerheid te geven over haar studieresultaten.

19.2. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat thans reeds voor een tweede maal de schorsing wordt bevolen en dat het vorderen van het schooljaar het voor verzoekster steeds minder vanzelfsprekend maakt om zich na een eventuele voor haar gunstige beslissing nog te kunnen inschakelen in het tweede jaar van de derde graad.

Gelet voorts op de tijd die is verstreken tussen het eerste schorsingsarrest en de kennisgeving van de thans bestreden beslissing aan verzoekster, mag zij daarenboven effectief vrezen of de verwerende partij in het belang van verzoekster wel onverwijld het nodige zal doen om te bezorgen waarop zij recht heeft. Dit laatste overtuigt bovendien wat de noodzaak betreft om de verwerende partij met een dwangsom te bedenken.

De vereiste om voor het opleggen van de voorlopige maatregelen de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen, is aldus vervuld.

20. Er is dan ook reden om het verzoek in te willigen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 21 oktober 2015 van de interne beroepscommissie van de vzw Instituut voor Verpleegkunde Sint-Vincentius, waarbij de beslissing van diezelfde commissie van 14 september 2015 wordt ingetrokken en aan Rani Cautaerts een C-attest met de vermelding niet-geslaagd wordt toegekend.

2. De Raad van State beveelt dat de beroepscommissie na de kennisgeving van dit schorsingsarrest onverwijld samenkomt om haar beslissing te heroverwegen in aanmerking nemend de in het arrest ernstig bevonden middelen, dat verzoekster en de raadsman van verzoekster van het resultaat van deze beraadslaging uiterlijk op woensdag 9 december 2015 om 17.00 uur per e-mail

of telefonisch op de hoogte worden gebracht en dat de nieuwe beslissing van de beroepscommissie aan verzoekster en aan haar raadsman ter kennis wordt gebracht bij aangetekend schrijven en per e-mail uiterlijk één dag later.

3. Met ingang van donderdag 10 december 2015 zal een dwangsom van 500 euro verschuldigd zijn per begonnen dag dat de hiervóór, onder punt 2, opgelegde voorlopige maatregelen niet zijn nageleefd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 december 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin